

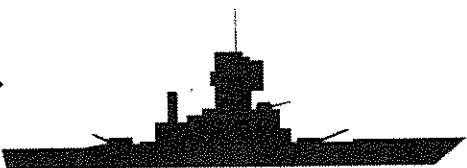
MARINA ROMÂNĂ

REVISTĂ EDITATĂ DE MARINA MILITARĂ

NR. 39 (IUNIE 1996)

Din SUMAR:

☞ MARINARI SUB DEVIZA „ONOARE ȘI PATRIE”pag. 6

☞ OAMENII BĂTRÂNULUI FLUVIU pag. 8

☞ MIL - TO - MIL pag. 10

☞ OASPEȚI AI MARINEI MILITARE pag. 12

☞ PERIPLUL NAVEI „MIDLIA” ÎN JURUL EUROPEI .. pag. 16

☞ NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOAȘTERII pag. 18

☞ FILE DE ISTORIE pag. 20

☞ MAGAZIN pag. 26

COLEGIUL DE REDACȚIE:

Redactor șef:

Comandor Ioan DAMASCHIN,
Secretar general de redacție:

Lt.col. Costin CONSTANDACHE,

Redactor:

Căpitan Costel SUSANU.

Corector: Floare BRÂNZĂ,

Dactilografiere: CÂRCEANU Rodica,

Fotoreporter: Valentina CIUCU.

Culegere text realizată la

Centrul de Calcul al

Marinei Militare

Operator calcul:

Ana RUSU

Redacția:

Cercul Militar Constanța

Str. Traian nr. 29

Telefon: 61.81.27,

61.57.00/238

Tiparul executat la S.C.

POLIGRAF S.A.

Constanța

Str. I.C. Brătianu nr. 5

Tel.: 66.57.10

Fax: 66.42.02

Tehnoredactare
computerizată:

Valentina MAZILU

Revista **MARINA ROMÂNĂ** este difuzată în București,
porturile Constanța, Mangalia, Galați, Tulcea, Brăila,
Călărași, Giurgiu, Drobeta Turnu-Severin și orașul Iași.

Cititorii se pot abona prin **RODIPET S.A.**, Piața Presei
Libere nr. 1 București.

Revista **MARINA ROMÂNĂ** se află la poziția 5043 în
catalogul publicațiilor difuzate de **RODIPET**.

Coperta I: Parteneriat pentru pace
Coperta IV: Remorcherul „GROZAVU”

"PARTENERIATUL PENTRU PACE"

NU CONSTITUIE UN SUBSTITUT AL INTEGRĂRII ÎN STRUCTURILE N.A.T.O.

INTERVIU

cu ministrul apărării, domnul GHEORGHE TINCA

- Domnule ministru, începând cu anul 1990 România efectuează intense acțiuni politico-diplomatici pentru a intra în structurile euro-atlantice. Care este locul și rolul Marinei Militare în aceste demersuri?

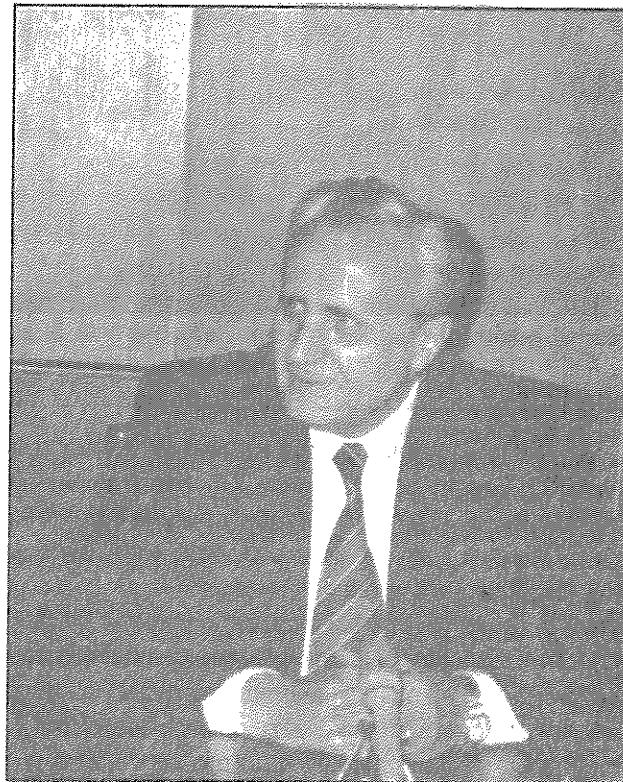
- Marina Militară este un adevărat "vârf de lance" în ceea ce privește deschiderea promovată de armata română și de România după 1989. Vă veți convinge de acest lucru urmărind frecvența participării navelor românești la acțiunile comune cu navele aparținând flotelor altor țări, atât în Marea Neagră cât și în Marea Mediterană sau chiar în Oceanul Atlantic. Pe lângă acestea au loc foarte multe contacte, la diverse niveluri, prin vizite reciproce atât în România cât și în alte țări. Marina a beneficiat și de faptul că țările N.A.T.O. și-au manifestat interesul în a coopera pe apă.

- Care sunt criteriile și consecințele intrării României în N.A.T.O.?

- Fără a stabili o ordine anumită, criteriile impuse pentru aderarea la structurile militare ale N.A.T.O. pentru țările din Est care au făcut parte din Tratatul de la Varșovia se referă la: promovarea economiei de piață, promovarea democrației, raporturile cu vecinii, controlul civil asupra armatei, interoperabilitatea.

În ceea ce privește consecințele, acestea, fără îndoială, sunt pozitive. Intrându-se în alianță se capătă, în primul rând, o garanție de securitate. În al doilea rând cooperarea pe diverse planuri capătă alte valori. Să ne gândim numai la economie: într-un fel vin marii investitori într-o țară angajată într-o astfel de alianță care dă garanții de stabilitate și în altfel vin investitorii într-o țară cu statut incert. Deocamdată în toate țările din Europa Centrală și de Est statutul de securitate este incert. Un alt element care trebuie luat în calcul este cel al instrucției și tehnologiei. Se dă astfel acces la tehnologie militară modernă. Marina Militară are nevoie de această tehnologie, în primul rând în ceea ce privește echipamentul de comunicații, necesar realizării legăturilor pe timpul acțiunilor în comun.

- România a fost prima țară care a semnat protocolul privind "PARTENERIATUL PENTRU

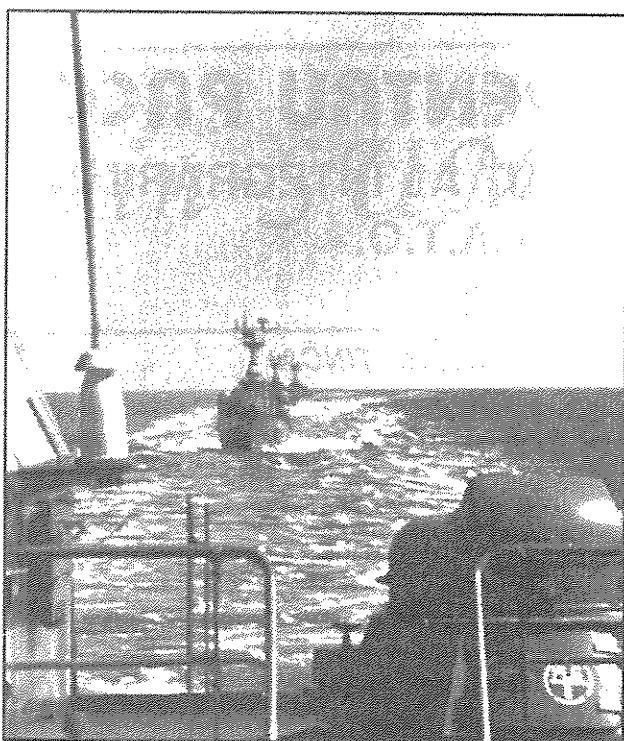
PACE". Care este stadiul în care ne aflăm în privința aderării la N.A.T.O. și ce părere aveți în legătură cu ideea așa-zisei aderări "în valuri"?

- Da, România a fost într-adevăr prima țară care a semnat protocolul privind "PARTENERIATUL PENTRU PACE". Din cele cinci criterii stabilite pentru admiterea în structurile N.A.T.O., cu două - controlul civil asupra armatei și raporturile cu vecinii - suntem deja în stadiu avansat.

Cât privește celelalte trei criterii, important este faptul că procesele sunt ireversibile. Noi beneficiem și de faptul că avem deja adoptate principalele legi care se referă la apărare. Cooperarea României în cadrul "PARTENERIATULUI PENTRU PACE" este cotată ca fiind foarte bună și activă, fiind recunoscut profesionalismul marinarilor români.

Comandor Ioan DAMASCHIN

continuare în pagina 4 ➤

urmare din pagina 3

Nu s-a stabilit o dată anume de aderare la N.A.T.O. Factorii politici din N.A.T.O. speră ca până la sfârșitul acestui an să găsească răspuns la întrebările: cine, când și cum va adera. Deocamdată șansele tuturor țărilor sunt egale.

În ceea ce privește intrarea "în valuri" a țărilor în N.A.T.O., consider că este o idee greșită. Există riscul ca "primul val" să nu mai fie urmat de un al doilea. Este normal ca acest lucru să creeze neliniști. Noi dorim ca integrarea să fie considerată un proces care să țină cont de existența unor interese zonale și care să întărească echilibrul de securitate în zonă.

Statele care și-au manifestat dorința de a adera au interese diferite. Unele preferă să rămână într-o neutralitate de expectativă, altele doresc să adere într-un viitor mai îndepărtat, iar o a treia categorie, cât mai curând. Repet, importantă nu este ordinea de aderare, cât menținerea echilibrului de securitate zonală în concordanță cu interesele țărilor respective.

La N.A.T.O. despre "PARTENERIATUL PENTRU PACE" se vorbește ca despre un proces evolutiv, transparent și egal pentru toți. Ne bucură faptul că România a fost evaluată corect în acest sens. Pentru România "PARTENERIATUL PENTRU PACE" nu este un substitut al integrării. Este clar că opțiunea noastră este pentru integrare.

- Domnule ministru, reforma în armata României și deci și a Marinei Militare este legată de integrarea în N.A.T.O.?

- Se înțelege greșit dacă se face legătura în acest mod despre reforma armatei. Reforma în armată este legată de necesitățile de apărare a țării, azi și în perspectivă. Este cea mai complexă reformă, cunoscută vreodată în armată; nu s-a făcut și nu se face ușor, apar evidență și unele perturbații, dar trebuie privită ca o necesitate obiectivă.

Reforma reprezintă o schimbare profundă. La sfârșitul anului 1995 s-a terminat etapa reorganizării și redimensionării armatei și Marinei Militare. Urmează cea de-a doua etapă a reformei, ce se va efectua în cadrul conceptului "Armata 2000".

În forma și structura actuală Marina Militară poate îndeplini misiuni în comun cu flote ale altor țări. Structurile Marinei Militare sunt compatibile cu cele ale flotelor țărilor N.A.T.O.

- Resursele financiare alocate pe anul 1996 pentru Marina Militară se situează mult sub nivelul necesar. Va putea Marina Militară să-și desfășoare toate misiunile din anul acesta în cadrul "PARTENERIATULUI PENTRU PACE"?

- Bugetul este cel aprobat de parlament. Categoric, este insuficient pentru armată, dar și pentru marină care a fost puțin vitregită în raport cu celelalte arme. Chiar dacă nu ne convine, acest lucru are și o parte pozitivă. Ne va învăța să căutăm soluții optime de a cheltui banii pe care-i avem, să-i gestionăm aşa cum trebuie. Nu trebuie să fie un motiv de lamentare și demobilizare.

Dacă bugetul va fi atât de restrictiv încât să afecteze îndeplinirea misiunilor asumate în cadrul "PARTENERIATULUI PENTRU PACE" vă asigur că se vor găsi soluții. Ne vom achita de obligațiile asumate în cele mai bune condiții. Au mai fost situații, spre exemplu când S.U.A. și-au asumat o serie de obligații financiare, în sensul că au suportat o parte din cheltuieli atunci când a fost vorba de activități în comun. Este posibil să o facă și cu alte ocazii. Ideea este că noi vom suporta toate cheltuielile și vom găsi banii necesari.

- Domnule ministru, în încheiere vă adresez o întrebare legată de bilanțul activităților din Marina Militară pe anul 1995. Cum apreciați calificativul "BINE" atribuit pe ansamblu?

- Îl consider ca un platou de pe care se poate pleca mai departe, se poate evolua. Personal, cred că mai corect ar fi fost un calificativ situat între cel de "BINE" și "FOARTE BINE". Există o calitate umană care trebuie recunoscută. Cert este că Marina Militară își poate îndeplini misiunile care-i revin.

- Vă mulțumesc.

MARINA MILITARĂ - Bilanțul activităților pe anul 1995

La data de 22 aprilie 1996, la Statul Major al Marinei Militare s-a desfășurat Bilanțul cu principalele activități ce au avut loc în Marina Militară în anul 1995, la care a participat ministrul apărării, domnul Gheorghe Tinca, însotit de un grup de generali și amirali cu funcții de răspundere în Statul Major General.

Raportul de bilanț care a cuprins întregul spectru al activităților desfășurate, între care: pregătirea operativ-tactică, pregătirea de luptă, exercițiile și aplicările cu trupe sau pe hartă, dar și asigurarea logistică, activitatea de cadre sau probleme legate de starea disciplinară, a fost prezentat de șeful Statului Major al Marinei Militare, domnul viceamiral comandor Gheorghe Anghelescu. Nota dominantă a raportului a fost aceea de a releva, sintetic și realist, modul în care a decurs întregul sistem de pregătire din Marina Militară astfel ca această categorie de forțe armate să-și îndeplinească principalele misiuni care-i revin: respingerea agresiunii dinspre mare, apărarea comunicațiilor maritime și fluviale, apărarea obiectivelor economice și sociale din zona de responsabilitate, independent și în cooperare cu alte categorii de forțe ale armatei.

Au fost evidențiate și o serie de aspecte negative ce au prejudicat activitățile în ansamblul lor. În condițiile unui buget de

austeritate s-a renunțat la executarea unor activități, s-a redus numărul de ieșiri/navă în mare și exerciții în poligoanele de instrucție cu repercușiuni asupra nivelului de pregătire de luptă. Nu rareori s-a recurs la improvizări datorită acelaiași motiv, dar și din alte cauze, așa cum a reieșit din cuvântul unor comandanți de mari unități.

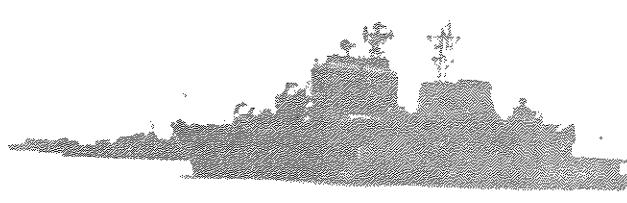
Tot în același cont se trece și situația total nesatisfăcătoare în ceea ce privește reparațiile navelor și scoaterea altora din eficiență.

Desigur, cauzele subiective au avut și ele un rol deloc de neglijat în nerealizarea unor activități la parametrii ceruți, acestea fiind decelate de cele obiective și tratate cu toată responsabilitatea.

Un loc aparte în cadrul raportului de bilanț l-a avut relevarea acțiunilor Marinei Militare în cadrul "PARTENERIATULUI PENTRU PACE". Participarea navelor militare românești la trei aplicări multinaționale în Marea Neagră și Marea Mediterană, trei aplicări naționale ale altor țări - Bulgaria, Turcia, Grecia, două exerciții tactice pe fluviu - "DUNAREA '95" (cu participarea a nouă țări), "DELTA '95" (cu infanteria marină olandeză), faptul că trei nave au executat marșuri de instrucție în Marea Mediterană și Oceanul Atlantic, iar un număr de 28 de nave străine au vizitat portul Constanța și 7 ofițeri români au efectuat cursuri în străinătate, toate acestea fiind acordă Marinei Militare, după cum se exprima ministrul apărării naționale, domnul Gheorghe Tinca, statutul de "vârf de lance" în demersurile României de integrare în structurile euro-atlantice.

În final, raportul de bilanț a apreciat că Marina Militară a dovedit prin întregul sistem de pregătire și rezultatele obținute în anul 1995 că este în măsură să-și îndeplinească, la nivelul calificativului "BINE" misiunea principală ce-i revine, aceea de apărare a intereselor pe apă ale României.

Comandor Ioan DAMASCHIN

MARINARI SUB DEVIZA

**Undeva, în larg, strunind
“puterile morții”**

Metodic, calm, cu sângele rece al oamenilor stăpâni pe profesie, maistrul militar armează uneltele morții sub a căror carapace anostă și cenușie stă “ghemuită” o enormă forță distructivă. Echipa de “minerii” - maistrul și marinarii săi - aşteaptă ordinul comandantului. Toate preocupările și gândurile sunt concentrat, acum, în acest singur sens. Se aud doar motoarele navei și zgometul înfundat al elicelor ce “mestecă” marea lăsând în viaj vârtejuri albe de spumă... Un nevăzut cronometru măsoară clipele... 3, 2, 1, 0 - “Funda prima!” - răsună ordinul comandantului, amplificat, cu reverberații metalice, de statia de radioficare a bordului... “Funda a doua!”. Cu zgomet sinistru, minele rulează pe puntea metallică și dispar pe rând în vâltoarea siajului. Nava, înscrisă pe drumul său, “ară” întinderea albastră “semănând” adâncul cu cumplite “semințe”. Marea este acum zăvorâtă cu un teribil și nevăzut zăvor. Orice navă, a unui potențial inamic, ce s-ar aventura prin baraj e condamnată la pieire... Desigur, este doar un exercițiu, iar minele sunt și ele adecate. Dar oricând, la nevoie, poate fi altfel...

Undeva, departe, în larg, marinarii militari își fac datoria...

La primele ore ale dimineții când, preocupați de treburi cotidiene, vă îndreptați spre slujbă, puțini dintre dumneavoastră, stimați cititori din afara “universului albastru” vă gândiți că la acea oră alți oameni, în uniforma Marinei Militare, exersează știință de a struni “puterile morții”, spre a vă fi, oricând, pavăză. Spre a vă garanta, în această lume tulbură de la cumpăna mileniilor, dreptul de a vă gândi în liniște la grijile - deloc puține - de fiecare zi. Iar garantul - Armata Română, în care Marina Militară e parte integrantă - își face DATORIA, cu mijloacele ce le are la îndemână, deloc suficiente, dar suplinind cu profesionalismul și devotjunea oamenilor săi. Căci liniștea dumneavoastră este datoria și rațiunea noastră de a fi, ca soldați ai acestei țări.

Arma de temut a “săracului”

Pornind de la imaginea generală prezentată inițial vă propunem, stimați cititori, să apropiem “obiectivul” demersului nostru și să “distingem” chipuri de oameni și siluete de nave, să-i cunoaștem mai îndeaproape pe câțiva dintre concetătenii dumneavoastră care și-au făcut o profesiune de credință din meseria de marină militară. De această dată, cu ajutorul domnului căpitan-comandor Ionel Mancaș, vom vorbi despre unitatea de dragoare de bază și putoare de mine, pe care cu onoare și pricepere o comandă. Așadar - oameni, nave, misiuni.

“Poate - ne spune domnul comandant - nu sunt arătoase și impunătoare ca distrugătorul și fregatele noastre ori... ca portavioanele altora; nu au, desigur, forță distructivă a armelor lor sofisticate, dar cred - și precedentele conflictelor din trecutul mai îndepărtat sau cel imediat au dovedit-o - că dragoarele și putoarele de mine reprezintă o redutabilă forță, o armă de temut a “săracului”.

A “săracului” - adică a națiunilor mai mici, fără ambiții de hegemonie, fără giganticele resurse ale superputerilor, a celor ce-și apără “sărăcia, și nevoile și neamul”. Nu fac o pledoarie “pro domo”, aşa cum ar părea, căci expresia - “arma de temut a săracului”, numi apartine. Ea vine din tratatele și studiile elaborate tocmai de “bogați”, de puternicii lumii de azi. De ce? Și mă refer acum la obiective ale misiunii noastre, fiindcă, prin acțiunile lor, a c e s t e “modeste” nave dragoare și

putioare de mine pot paraliza, prin barajele instalate, căi de comunicație, zone de acces spre porturi și plaje de debarcare, pot instala extrem de neplăcute “surprize” unui potențial inamic, incompatibil mai bine dotat cu nave puternice, pot să-i zădărnicăască încercările de a mina apele proprii. Spre exemplificare, o singură trimitere la războiul din Marea Neagră (a doua conflagrație mondială): redutabilul distrugător “Moskva”, superior oricărei nave proprii de suprafață, a fost distrus - cum s-a constatat - nu de artleria navală sau de coastă (ele au desăvârșit “opera”) ci... de barajul de mine marine instalat de “modeste” putoare. Dar ca această “armă a săracului” să fie, într-adevăr, de temut, există o condiție esențială: să fie mânuita de profesioniști excelent pregătiți, devotați până la sacrificiul muncii și misiunii lor. Sacrificiu - căci munca anonimă și aparent lipsită de strălucirea spectaculosului, a “minerului”, a celui ce mânuiește și armează “uneltele morții”

"ONOARE SI PATRIE"

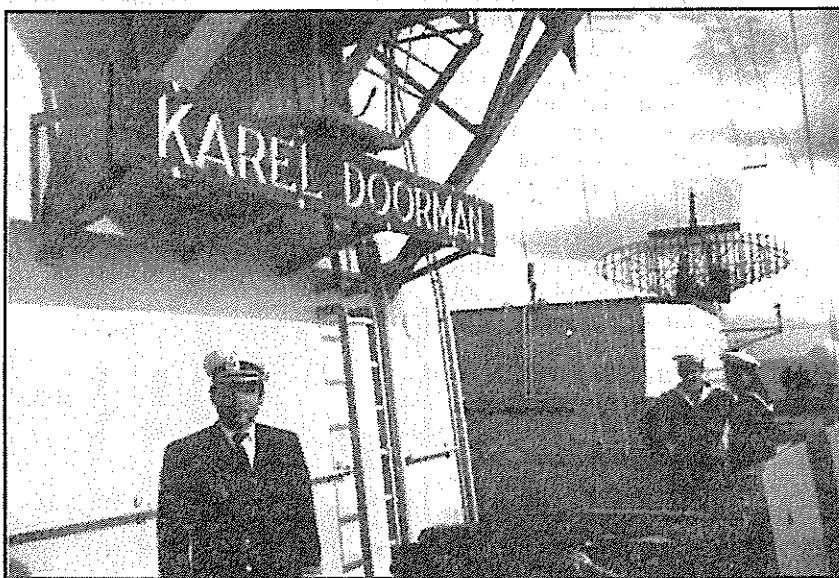
presupune risc; și aici se greșește o singură dată. Sacrificiu - căci mulți anonimi ostași ai acestei arme au onorat și pe timp de război și pe timp de pace (lichidând urmările războiului - la deminări) cu sacrificiul vietii, meseria și misiunea lor. Deci, fără profesioniști de talie, arma "săracului" e inofensivă. În ce ne privește, în unitatea noastră - o spun fără şovăire și în deplină cunoștință de cauză - avem asemenea profesioniști și ne mândrim cu ei, cu mândria noastră... modestă".

O redutabilă echipă

Din această redutabilă echipă, despre care ne vorbea domnul căpitan-comandor Ionel Mancaș, spațiul limitat nu ne îngăduie să amintim decât nucleul său. În primul rând comandanții celor două puite de mine: căpitan-comandor Emil Faroga, comandantul navei 274, un ardelean din Făgăraș, metodic și instruit, nu numai în profesia sa ci și cu un notabil orizont cultural; apoi colegul său mai tânăr, locotenent-comandor Sorin Learschi, comandantul navei 271, ce onorează, împreună cu echipajul, ilustrul nume al viceamiralului Murgescu, pe care nava îl poartă; comandantul dragorului de bază nr.13 - locotenent-comandor Sorinel Ichimi.

Un loc aparte în rândul oamenilor unității îl au șefii de echipaje, rol poate mai pregnant decât pe alt gen de nave, căci la acțiunile de minare și dragaj lor le revine o responsabilitate deosebită; ei sunt cei ce armează și manevrează minele. Între aceștia se află maștri militari Constantin Lazăr, Ion Fulga, Ion Teacă, Neagu Mârșu, Nicolae Ștefan.

Alți colegi de-a lor, apreciați ca excelenți profesioniști, ce fac posibilă funcționarea perfectă a complexului reprezentat de navă, asigurându-i celealte funcții vitale, sunt maștri Dumitru Gavriluță și Ion Militon (radiotelegrafie), V. Furculeșteanu (radiolocație-hidrolocație), Dumitru Florea, Marian Ion, Victor Satnoianu, Lucian Rusu, Ion Dincă, Moise Dănuț (maștri mecanici ce strunesc "hergheliile" de cai putere ai motoarelor, străduindu-se - cu

**Căpitan - comandorul Ionel MANCAŞ la bordul
fregatei olandeze „KAREL DOORMAN”**

eforturi pe care doar ei și colegii de bord le știu - pentru a menține "în formă" mașinile).

Lor, ofițeri și maștri, eforturile lor conjugate, devotunii și stoicismului cu care înfruntă "valul" dificultăților materiale, omniprezente și explicabile în acești ani ai tranzitiei, îl se datorează faptul că această unitate este ceea ce trebuie să fie - o redutabilă forță a Marinei Militare.

Această unitate care are și un rol de "pepinieră" de cadre de marină, în care mulți tineri ofițeri (cum sunt astăzi locotenenții Emanuel Paraschiv, Gheorghe Andone) au urcat primele trepte profesionale spre a deveni apoi amirali sau comandanți cu înaltă reputație în Marina Militară Română.

Lor le revine meritul. Dar nu în ultimul ci în primul rând, și comandanțul unității, căpitan-comandor Ionel Mancaș, omul care, așa cum ne spunea, dorește să se recomande prin "unitatea și oamenii din subordinea sa". Deși face parte din acea destul de rară, azi, categorie a oamenilor "ce nu vor să iasă în față, sub proiectoarele publicității" n-o să putem să-i respectăm decât parțial dorința (obiectivitatea profesională ne-impune) de a nu vorbi despre dânsul. Vom nota doar două aspecte ce-i relevă, obiectiv, personalitatea profesională, pe

lângă aceea de comandant (din 1994) al unității: a făcut parte din prima delegație de șase ofițeri români (fiind singurul marină) care, după 1989, a reprezentat țara în S.U.A. în cadrul programului "MIL IN DEMOCRACY", delegație primită de Congresul S.U.A. și la Pentagon. Participă, de asemenea, în toamna anului 1995, în cadrul programului "MIL TO MIL", la un complex stagiu de pregătire în Marina Regală Olandeză, la acțiuni concrete (între care cele de căutare, descoperire și distrugerea minelor rămase din al II-lea război, în Marea Nordului). Apoi, în cadrul "PARTENERIATULUI PENTRU PACE", la aplicația "SENDY COAST '95" a forțelor navale NATO. În ambele a reprezentat cu cinste Marina Militară Română

Oncrându-și tradițiile

Prin activitatea sa, prin munca de zi cu zi, făcută cu profesionalism și modeste, oamenii Unității dragoare de bază și puite de mine își îndeplinesc nu numai misiunea, menirea, ci onorează, prin continuitate, o frumoasă și demnă de respect tradiție. Astfel, de

Locotenent-colonel

Costin CONSTANDACHE

continuare în pagina 8

 urmare din pagina 7

curând, unitatea a aniversat 45 de ani de la înființare, având în "siaj" o istorie mult mai veche și mai bogată. Rațiunea înființării sale, după cel de-al doilea război mondial, a fost necesitatea anihilării pericolului de moarte reprezentat de minele răspândite, în a doua mare conflagrație mondială, pe mari suprafețe și care au făcut numeroase victime. Încă din primii ani de activitate unitatea și-a demonstrat eficiența în luptă anonimă, dar eroică, cu moartea ce pândeau în adâncuri. Principalele misiuni îndeplinite au fost dragaje reale pe drumul costier Constanța-Mangalia, între Vama Veche și Sulina, în raionul Constanța-Sulina, în urma căror ape românești au fost curățate, după o eroică, riscantă și îndelungată muncă, de mine, înălțurându-se acest pericol mortal ce amenința și gătuia traficul maritim în apele teritoriale românești.

Unitatea, completată cu noi nave, a continuat să îndeplinească alte misiuni specifice de pregătire pentru luptă, constituind o solidă bază materială pentru formarea a numeroase promovări de ofițeri, maștri militari și militari în termen. Revoluția din 1989 găsește unitatea pregătită să sprijine orientarea țării spre democrație.

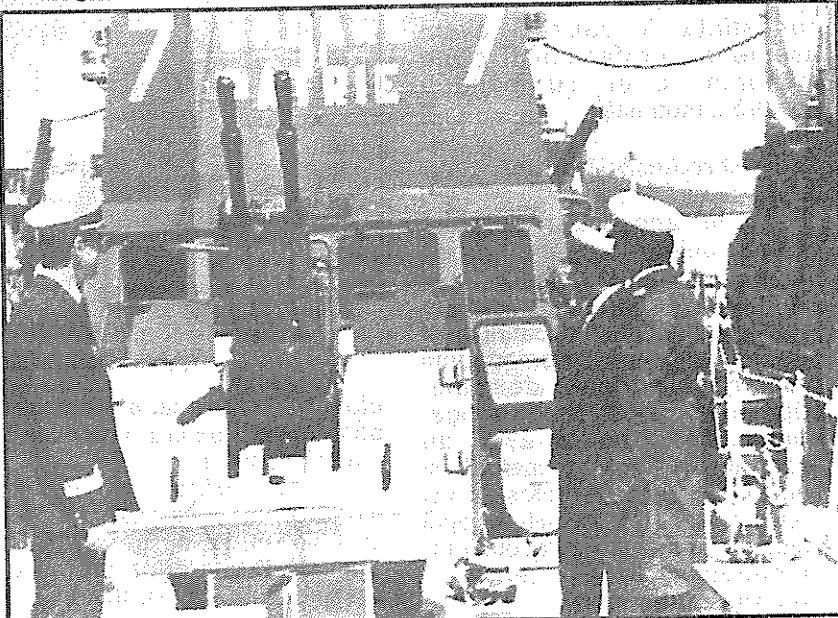
În ultimii ani Unitatea dragoare de bază și puitoare de mine a continuat, în spiritul bunelor sale tradiții, perfectionarea pregătirii de luptă, dovedind excelenta ținută profesională a echipajelor și prin participarea la acțiuni comune cu nave ale unor forțe străine. Astfel, în iunie 1993, puiorul de mine "VICEAMIRAL MURGESCU" a desfășurat primul exercițiu cu o navă din compunerea Flotei a VI-a a S.U.A. - nava comandant a acesteia, crucișătorul "BELKNAP", demonstrând posibilități reale de colaborare, apreciate de ambele părți.

Deși s-a răndușit în activitatea sub deviza "ONOARE ȘI PATRIE" unitatea se dovedește, astfel, un demn continuator al tradițiilor militare navale românești, contribuind remarcabil la transformarea și modernizarea forțelor navale române.

Oamenii

GALATI - orașul cu față la Dunăre

Printre cele mai frumoase întâlniri ale Dunării cu un oraș românesc se numără și faleza gălăjeană, adeverătă sărbătoare a simțului estetic și plăcere a plimbărilor cotidiene. Aflat la confluența Siretului și a Prutului cu Dunărea, în apropierea marilor lacuri ale Brateșului, Galațiul își poate număra vârsta în mileni. Oraș contemporan al construcțiilor navale, vegheat de turnurile combinatului siderurgic, poate fi numit și "cetatea dintre două fluvii", datorită faptului că, în paralel cu Danubiul, de aici "curge" și un fluviu de otel incandescent. În acest decor vizita la unitatea de nave a Marinei Militare devine mai bogată în semnificații.

Prințul cărturar Cantemir are discipoli și la Dunăre...

Şeful de stat major al unității, căpitan-comandorul Dorel CHIRIȚOIU, care îndeplinește și atribuțiunile funcției de comandant, este absolvent al Liceului militar "Dimitrie Cantemir" din Breaza. Această plăcută surpriză ne-a lansat într-o prelungită rememorare, ca între "cantemiriști", a celor patru ani de liceu.

Ne-am amintit cu emoție de comandanți și dascăli (unii dintre ei plecați prea devreme în cele vîsnice...), de frumusețea locurilor și aerul "tare", de înviorările cu fanfara, de traseele din timpul învoiriilor și "obiectivele strategice" pe care le vizitam, de întâlnirile cu fetele de la "sanitar" sau "pedagogic", de aleia nesfârșită flancată de plopi, de exigenta excesivă a profesorilor, pe care atunci nu prea o înțelegeam dar care, în timp, și-a dovedit eficiență.

Îată, aşadar, că marea familie a cantemiriștilor are reprezentanți în toate armele și structurile armatei, oameni care au făcut primii pași în cariera militară luminată de spiritul viu al Printului cărturar.

Toate navele sunt în stare de eficiență!

Revenind la tema documentarăi, aflăm că vedetele dragoare fluviale din dotare sunt construite la Șantierul Naval din Drobeta Turnu-Severin, constituind o realizare deosebită a industriei românești de apărare. Sunt adaptate în funcție de necesitățile luptei la fluviu, capabile să execute misiuni de dragaj electromagnetic, acustic și mecanic, minare, transport de trupe, apărarea unor poziții fluviale întărite sau a obiectivelor portuare.

Anul trecut unitatea a participat la aplicația "Dunărea '95" în cadrul Parteneriatului pentru pace, observatorii apreciind cu această ocazie coeziunea echipajelor, competența în exploatarea tehnicii de la bord și respectarea strictă a condițiilor de siguranță privind navigația pe fluviu.

BĂTRĂNUȚUI FLUVIU

Comandantul secției a două, locotenent-comandorul Marius RATIU, precizează că "două dintre navele secției au avut în 1995 pregătire efectivă pe fluviu timp de 72 de zile, parcugând peste 2.500 de kilometri" și evidențiază profesionalismul șefilor de echipaj, M.M.Pr. Tite MANCAȘ, M.M.Pr. Ionel GHEORGHE și al comandanților grup motoare și instalații electrice, M.M.Pr. Ioan AIOANEI și M.M.cls.I Panaite STERIAN.

"Tehnica este veche dar rezultatele promițătoare!"

Este afirmația căpitanului Cornel ROGOZAN, comandant de navă care îndeplinește și atribuțiunile specialistului arme sub apă. Asistăm la pregătirea elementelor drăgii electromagnetice pentru lansarea la apă.

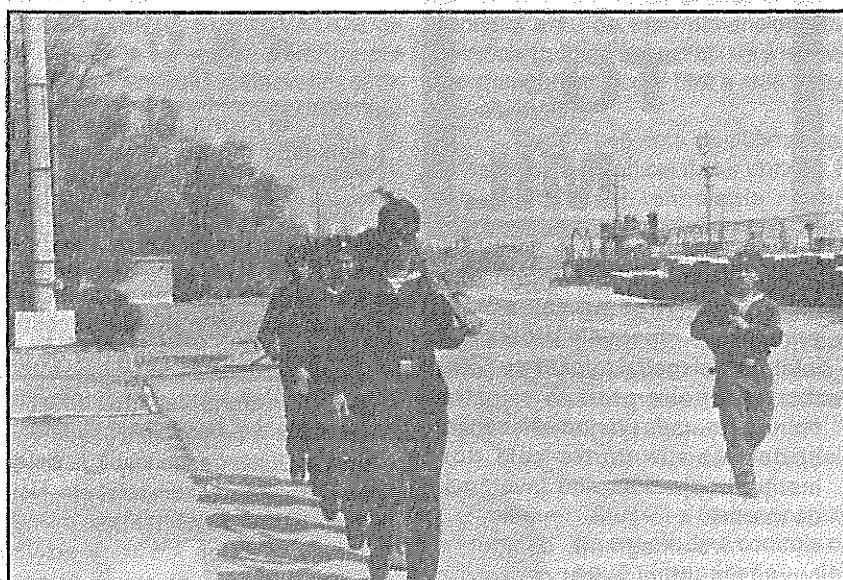
Încercându-se fiabilizarea elementelor, s-a măsurat rezistența de izolație și s-a introdus curent în dragă pentru verificarea în condiții reale cu ajutorul aparaturii de la bordul navelor. Rezultatele sunt bune dar se așteaptă în continuare intervenția atelierului plutitor și a echipei de reparări, în special pentru inversorii de poli și variatorii de turări de la bord. Rămânând în același cadru al întreținerii și reparărilor, șeful de stat major subliniază că "este necesar să se respecte termenele planificate pentru executarea reparărilor capitale cu scopul de a avea permanent garanția menținerii în stare operativă a navelor".

Pentru exemplificare, căpitanul Ionel SANDU prezintă un exercițiu de pregătire a drăgii mecanice pentru lansarea la apă, prilej cu care ne convingem de dexteritatea și "sincronizarea" echipajului.

Marina - moștenire de familie.

Seria de recruiță încorporați pe 22 februarie 1996 se află în plin program de instrucție. Căpitanul Cristian BRALEA ne informează că militarii sunt la sfârșitul etapei de pregătire militară generală, urmând ca din luna mai să treacă la instrucția tehnică și tactică de specialitate.

Tinerii marinari au un nivel de

cultură generală ridicat (mulți merg săptămânal la spectacole de...teatru - ne asigură chiar ei însăși), s-au integrat repede și bine în programul unității și sunt nerăbdători să-și preia atribuțiunile la bordul navelor.

Obținem și confirmarea acestor afirmații din discuțiile cu cei în cauză: soldat Gabriel MÖNENCIU - "Eu sunt din Oradea și am venit la cerere aici pentru că mi se pare o armă foarte frumoasă, am multe de învățat și totodată încerc să-mi găsesc un scop în viață deoarece doresc să rămân în marină și după ce termin stagiu militar"; soldat Aurel ȘOTROCĂN - "Am avut o mare sansă să ajung la marină. Sunt din Galați și marina este moștenire de familie pentru că tatăl și fratele meu sunt marinari iar eu vreau să continui tradiția".

Aceleași aprecieri pozitive cu privire la serviciul militar - școală a maturării depline - și în special la profesia de marină, au și ceilalți recruti. Au executat deja trei ședințe de tragere cu armamentul de infanterie și sunt pregătiți să înceapă instrucția de specialitate la bordul navelor.

"Să de la fluviu se poate ajunge admirali!"

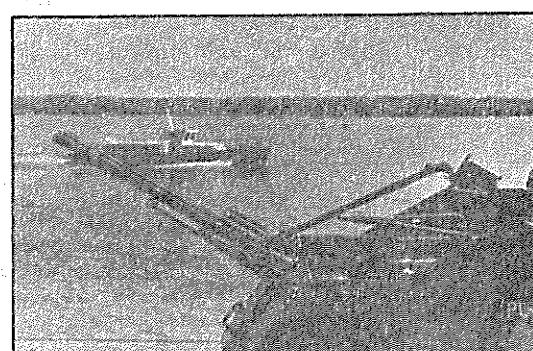
Specificitatea misiunilor pe care le îndeplinesc unitățile Flotilei de Dunăre reclamă

din partea personalului o pregătire diversificată ținând cont mai ales de condițiile speciale de navigație pe fluviu. Singurul răspunzător de siguranța navei și a echipajului - comandantul navei - trebuie să fie specialist în toate unitățile de luptă, să cunoască foarte bine fluviul și, mai ales, să-și folosească în mod competent cei doi aliați: echipajul și tehnica de la bord.

Desigur, există fascinația mării (cine nu are?!), dar ofiterii nu au nici un complex față de colegii lor de la mare. Evoluția profesională este asemănătoare iar cariera militară poate fi împlinită până la cele mai înalte trepte sau, așa cum conchide locotenent-comandorul Marius RATIU, "și de la fluviu se poate ajunge admirali!".

Subiectele nu sunt epuizate, de aceea plecăm de la Galați cu promisiunea de a reveni pentru a descoperi și alte gânduri, aspirații și preocupări ale "oamenilor bătrânuțui fluviu".

Căpitan Costel SUSANU

- Domnule comandor Viorel Maier, vă rugăm să schiți principalele repere ale programului întâlnirii delegației române cu colegii din Annapolis precum și câteva opinii personale privind asemănările și deosebirile dintre cele două instituții superioare de învățământ de marină.

- Vă imaginați, desigur, că programul vizitei a fost deosebit de dens, ca și dialogul cu colegii americanii, noi încercând să fructificăm cât mai mult cele câteva zile petrecute în S.U.A., în toate planurile - cel al unui dialog profesional, al definirii unei imagini de ansamblu a problemei instruirii viitorilor specialiști, al perfectionării acestora, al unui dialog camaraderesc (presupus și realizat în cadrul creat de "MIL-TO-MIL") și până la formarea unei imagini gen "cum se vede România și Europa de pe celălalt sărm al Atlanticului". Ar fi multe de spus, am acumulat, intensiv, o largă gamă de impresii dar, desigur, publicistica ne obligă să-i dăm ceea ce i se cuvine, adică... sinteză. Deci, privind programul vizitei, ea a început la Annapolis, pe 9 aprilie la ora 10. Am fost întâmpinată de vice-decanul William B. Garrett care ne-a prezentat structura organizatorică și problemele specifice învățământului din academie. După această primă introducere în problema am început vizita de documentare propriu-zisă. Ne-am făcut o imagine asupra tradițiilor acestei instituții ce aniversează 150 de ani, vizitând muzeul, capela și mormântul întemeietorului marinei de război americane - amiral John Paul Jones. În continuare, pe parcursul a două zile, am avut prilejul să vizităm secții și catedre ale academiei, laboratoare reprezentative pentru ingineria mecanică, aerospațială și arhitectură navală, purtând un interesant dialog cu specialiști în domeniu, între care prof. univ. dr. Gregory White, colonel David

Similitudini între cele două Academii Navale - a S.U.A. și a României

În cadrul programului MIL-TO-MIL, în perioada 7-12 aprilie 1996, o delegație reprezentând Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN" din Constanța a efectuat o vizită de documentare la Academia Navală a Statelor Unite ale Americii din Annapolis, Maryland. Din delegație au făcut parte prof.univ. dr.ing. Viorel Maier, prorectorul academiei, c o m a n d o r ing.Nicolae Șerbănescu, comandor ing. Teodor Leonte, căpitan-comandor Dan Trifănescu. Prin amabilitatea șefului delegației române vă prezintăm, stimării cititorii, o sinteză a acestui schimb de experiență între reprezentanți ai învățământului superior de marină din cele două țări.

Vatter (directorul departamentului de dezvoltare a personalității), comandor Thomas Butler (responsabil de sisteme de selecționare și admitere) etc. Noi le-am prezentat, de asemenea, o sinteză - densă, cred eu - asupra activității noastre, urmărită cu interes de colegii americanii.

- Și, acum, concluziile dumneavoastră în urma acestui schimb de experiență.

- Academia Navală din Annapolis pregătește ofiteri pentru nave de suprafață, submarine, aviație navală și infanterie marină pentru Marina Militară a S.U.A., precum și ofițeri de marină militară pentru alte state, inclusiv România (am avut plăcuta ocazie să ne întâlnim cu studenții noștri - Alexandru Gabriel, Avram și Cătălin Lebidov și să constatăm nu numai că s-au adaptat foarte bine ci și că sunt în "plutonul fruntaș" în toate domeniile, fiind bine apreciați de profesori și conducerea academiei). Academia are 4.025 de studenți (dintre care 559 sunt femei), iar programul de pregătire este unic. Numărul și structura locurilor sunt stabilite, anual, de Congresul S.U.A. Începând cu anul al II-lea disciplinele ce fac obiectul pregătirii universitare, pentru cele 20 de specialități, sunt cuprinse în patru categorii - inginerie, matematică și științe exacte, științe socio-umane și pregătire de specialitate. Pentru pregătirea inginerescă se alocă 60% din totalul orelor, crescând la 70% în următorii trei ani. Absolvenții primesc diplome cu titlul de "Bachelor" (primul nivel de studii superioare și, ulterior, se pot pregăti pentru obținerea titlului de "Master" - echivalent, în domeniu, cu inginer la noi).

Privind baza materială, ea asigură o pregătire modernă în

domeniile menționate. De remarcat este nivelul ridicat de informizare, instituția disponând de tehnică modernă atât pe plan general cât și individual (fiecare student posedă un calculator performant, cu acces la "INTERNET").

Răspunzând la solicitarea de a face o comparație între cele două academii navale - a S.U.A. și a României - voi sublinia faptul că am constatat (având posibilitatea de a mă raporta și la alte instituții asemănătoare din Europa) că Academia Navală "MIRCEA CEL BĂTRÂN", prin sistemul de instruire universitară actuală, este instituția europeană de profil care se apropie cel mai mult, ca structură, de Academia Navală a S.U.A. Ambele sunt instituții cu tradiție - 150 de ani și respectiv 125 de ani de la înființare -, ambele integrate în sistemul național de învățământ superior, acreditate și supuse procedurii de evaluare academică periodică. Am remarcat similitudini referitoare la misiune, structură funcțională, concept de pregătire și evaluare a activităților didactice. Pornind de la acestea considerăm că se pot realiza, în condiții foarte bune, acțiuni viitoare de colaborare (cum s-a propus, de altfel) - schimburi de studenți și cadre didactice.

În afară de decalajul evident privind tehnica de calcul, convingerea mea este că - spre onoarea învățământului românesc de marină - suntem un partener egal în ce privește activitatea didactică și științifică vizând pregătirea și formarea viitorilor ofițeri de marină.

Locotenent-colonel

Costin CONSTANDACHE

Componența subacvatică - element definitiv al supremăției politico-militare moderne, se impune prin complexitate, potențial, posibilități, supratenologizare și eficiență.

Dacă elementul esențial al componentei subacvaticice îl constituie submarinul - vector pentru luptă silentios, furtiv și surprinzător, celelalte componente ce definesc subacvatica se delimită prin performanță și eficacitate în condițiile evoluției într-un mediu impropriu, ostil, neprimitiv și căror particularități - grație geniului uman sunt deplin exploatațe. În componenta subacvatică mai includem:

- **SCAFANDRII** - indivizi cu calități fizice, psihice și intelectuale excepționale ce reprezintă o forță militară, care folosesc o tehnologie de penetrare în hiperbarism complexă, adevărată, superperformantă, cu nimic mai prejos de tehnologia spațială. El sunt înțotitori de luptă, constituți în forțe specializate, de elită, pentru atacul obiectivelor navale și de litoral, cu lansare de pe vedete rapide de suprafață, submarine sau elicoptere. El sunt lansați și ca parașutisti de la mare altitudine din aeronavă sau pot acționa ca scafandri de mare adâncime încorporând sisteme de scufundare profundă, utilizând tehnologii de scufundare autonomă, unitară sau în saturare, în operațiuni de salvare, intervenție la obiective militare sau industriale.

- **ROBOTII TELECOMANDAȚI** pentru cercetarea și intervenția de durată în zonele marilor adâncimi sau improprii intervenției umane - mari presiuni, curenti puternici, radiații, condiții improprii scafandrului uman - recuperarea componentelor de luptă sau cu valoare științifică subacvatică, intervenție specializată - detectie și manevră - la submarinele aflate în dificultate în zona marilor presiuni, prelevare de eșanțioane marine și acvatice, înregistrare de parametri utili realizărilor tehnologice ce implică mediul acvatic.

- **MINISUBMARINELE** umede și uscate cu echipaj uman, în hiperbarism sau în presiune atmosferică, pentru observare sau intervenție specializată cu scafandri, la adâncimi medii și mari pentru cercetare și detectie

subacvatică, intervenție specializată în recuperarea echipamentului submarin în dificultate pe fundul mării în zona marilor adâncimi.

-COMPONENTE SUBACVATICICE ce se constituie în vectori pentru luptă împotriva inamicului subacvatic și de suprafață cu traiectorii subacvaticice sau combinate (apă-aer, apă-aer-apă) cu încărcături de luptă convenționale sau de distrugere în masă, ce evoluează la adâncimi și altitudini mari și mici cu viteze performante: rachete-torpilă, torpile, mine marine "inteligente".

- MIJLOACE DE DETECTIE SI DE CONTRAACTIUNE (activă și pasivă) hidroacustică și neacustică: acoperiri fonoabsorbante, stații de hidrolocație, substanțe hidroactive gazoase, bruijă

costisitoare, pentru contracararea acțiunilor acestora.

Submarinele deținute de americani după al doilea război mondial erau de mari dimensiuni, în principal datorită necesității de a opera de-a lungul Pacificului fără a ralia baze navale străine.

După 1945 flota de submarine a fost adaptată radical noilor condiții, i s-a implementat tehnologie nouă, modernă, cu consecințe din cele mai diferite.

Noile submarine cu 2/3 din deplasamentul celor anterioare confirmau performanțele (viteză maximă, deplasare silentioasă, adâncime de scufundare, capacitate de luptă performantă - rachete).

Prezentăm câteva astfel de submarine:

SSN-21 a fost conceput din nevoie de a controla o nouă generație de submarine sovietice, SIERRA și AKULA. Dacă VICTOR constituia începutul celei de-a doua generații de submarine nucleare de atac sovietice, SIERRA și AKULA reprezentau a treia generație.

SEAWOLF este un submarin cu posibilități "multimission". El poate folosi mai bine decât orice altă navă la culegerea de informații, conducerea supravegherii, lansarea și recuperarea forțelor speciale, urmărirea și atacul submarinelor nucleare și diesel în ocean deschis sau ape costiere, monitorizarea submarinelor cu rachete balistice, conducerea misiunilor de lovire-atac terestru din adâncime de la distanțe mici, medii sau mari. Mai important, el poate fi poziționat într-o manieră non provocatoare spre a conduce fiecare din aceste misiuni acoperit, sustras monitorizării adversarului, în jurul aliniamentelelor defensive ale inamicului și virtual imun detectiei. Acest submarin definește avantajele tehnologiei "STEALTH". El poate efectua controlul mării asigurând conducerea/coordonarea și dirijarea operațiunilor navale maritime la nivelul forțelor expediționale navale. Concomitent el poate lansa rachete asupra obiectivelor inamicului.

Căpitan - comandor

Paul CHIRON

continuare în pagina 21

activ antihidrolocație, imitatoare autopropulsate sau derivante, torpile antisubmarin cu autodirijare prin canal acustic submarin, imitare cap magnetic al submarinului, analizoare de gaze, magnetometre, instalații cu laser, supraconductibilitatea și luminiscența microorganismelor, detectia prin radiolocație și în infraroșu...

RĂZBOIUL SUBMARIN ÎN CONCEPȚIA U.S. NAVY

În general vorbind, războiul submarin reprezintă, fără îndoială, cea mai originală formă de completare în cadrul războiului naval. Aceasta este o problemă pentru specialiști, tehnicieni și cuprinde un domeniu misterios și greu de înțeles pentru neinițiați. Pericolul mare pe care îl reprezintă submarinele de atac pentru flota comercială, ca și pentru navele de luptă, obligă pe beligeranți să ia măsuri de protecție care sunt deosebit de

OASPEȚI AI MARINEI MILITARE

La invitația șefului Statului Major General al Armatei Române, general de corp de armată Dumitru CIOFLINĂ, s-a aflat în România, într-o vizită de trei zile, generalul John J. SHEENAN, comandantul suprem al Forțelor Aliate din Atlantic - SACLANT.

Programul vizitei a inclus întâlniri cu președintele Ion ILIESCU, ministrul apărării naționale Gheorghe TINCA, șeful Statului Major General, general de corp de armată Dumitru CIOFLINĂ și o deplasare la Constanța, unde s-au vizitat Statul Major al Marinei Militare, Corpul 9 Armată și distrugătorul "MĂRĂȘEȘTI".

"ARTHUR W. RADFORD" SUB DEVIZA „PATRIOTISM - PERSEVERENȚĂ - PREGĂTIRE”

În perioada 11-14 aprilie 1996 portul Constanța a primit vizita distrugătorului american "ARTHUR W. RADFORD", cea mai performantă navă de acest tip din U.S. Navy, aflată pentru a treia oară în România. Face parte din escadra 26 de distrugătoare tactice și contribuie la exercitarea controlului tactic al crucișătoarelor, distrugătoarelor și fregatelor în timpul exercițiilor și misiunilor de dislocare.

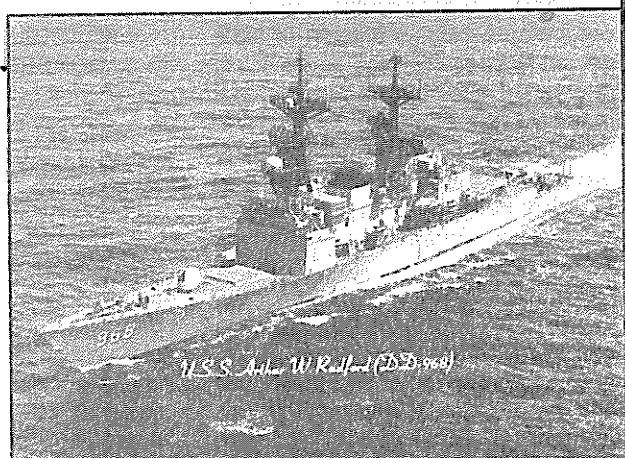
Caracteristicile tehnico-tactice și diversitatea tipurilor de armament ambarcate asigură susținerea simultană a războiului aerian, de suprafață și submarin, îndeplinind o multitudine de misiuni în toate zonele de criză: lungimea - 90 m; înălțimea - 18 m, viteză - peste 30 de noduri; pescaj - 11m; deplasament - 9.200 tone; echipaj - 36 ofițeri, 27 subofițeri și maștri militari, 354 mateloți. Propulsia este asigurată de cele patru motoare LM 2500, cu o putere totală de 80.000 CP. Armament: 2 tunuri MK 45 - 127mm, 2 lansatoare x 4 rachete HARPOON, un sistem MK 41 de lansare verticală pentru rachete TOMAHAWK - capabile să lovească obiective până la distanța de 700 Mm, cu o precizie "chirurgicală", un lansator pentru rachete SEASPARROW, 2 sisteme MK 15 pentru arme de apropiere și 2 lansatoare triple MK 32 pentru torpile.

Pentru războiul antisubmarin "RADFORD" folosește complexul tactic sonar SQQ-89 compus dintr-un sonar montat pe carenă - SQS-53B și un sonar tactic remorcat - TACTAS, sistem complet integrat cu elicopterul multifuncțional LAMPS MK-III. Angajarea în lupta radio-electronică se face cu ajutorul sistemului OUTBOARD II de exploatare a semnalelor, un senzor SLQ-32 pentru detectarea tactică și analiza misiunilor electronice inamice, patru lansatoare rapide BLOOMING OFFBOARD CHAFF și patru lansatoare

de ținte false SLQ-49 pentru inducerea în eroare și atragerea rachetelor atacatoare spre țintele false.

Comandorul Richard T. Holdcroft, comandantul navei, declară cu evidentă mândrie că "cea mai importantă calitate a distrugătorului RADFORD a fost și continuă să fie marinarii săi", permanent călăuziți de deviza "PATRIOTISM-PERSEVERENȚĂ-PREGĂTIRE".

În timpul vizitei au avut loc întâlniri la Statul Major al Marinei Militare și Prefectură, a fost depusă o coroană de flori la Monumentul Eroilor, din partea echipajului american. Au fost vizitate, de asemenea, nave și unități militare reprezentative, prilejuri cu care au fost identificate multe puncte comune în abordarea problemelor profesionale și, după cum afirmă comandantul escadrei 26 de distrugătoare, căpitanul de marină John G. Morgan Jr., "au fost create și s-au consolidat noi prietenii".

*OASPEȚI AI MARINEI MILITARE***MARINA REGALĂ OLANDEZĂ-ROYAL NETHERLANDS NAVY**

O gamă largă de activități definesc misiunile Marinei Regale Olandeze, de la asigurarea securității apelor teritoriale, paza de coastă și a canalelor maritime, până la asistența militară oferită poliției în acțiunile anti-drog. Una dintre acțiunile cele mai importante desfășurate în timp de pace este antrenarea personalului pentru îndeplinirea în condiții optime a misiunilor în situații de criză sau la război, urmând principiul conform căruia forțele armate trebuie să fie flexibile, mobile, multifuncționale, interoperabile, capabile să acționeze în timp util.

Coloana vertebrală a Marinei Regale Olandeze este constituită din două grupuri strategice, o unitate amfibie și una puiteare de mine. În viitorul apropiat va avea la dispoziție 16 fregate (2 purtătoare de rachete dirigate, 2 de apărare antiaeriană, 4 standard și 8 multifuncționale), 4 submarine din clasa WALRUS, 15 vânătoare de mine din clasa ALKMAAR, 2 nave logistice, 2 nave hidrografice, o navă de transport amfibii, 20 de elicoptere, 13 avioane de patrulare maritimă și 4 batalioane de infanterie marină (Marine Corps).

FREGATA "VAN AMSTEL" LA CONSTANȚA

Conform aprobării Guvernului României, în perioada 15-18 martie 1996, fregata olandeză "VAN AMSTEL", comandată de comandorul G.J.VAN DER MEER a vizitat portul Constanța. Nava are o lungime de 123 metri, lățimea 14 metri, pescajul 6,5 metri, deplasamentul 3.340 tdw și un echipaj format din 20 ofițeri, 34 subofițeri și 112 marinari.

Programul vizitei a inclus întâlniri la Statul Ma-

jor al Marinei Militare și cu oficialități ale județului și municipiului Constanța, depunerea unei coroane de flori la Monumentul Eroilor din Cimitirul Central. Au fost vizitate obiective locale de interes cultural și unități militare din garnizoana Constanța.

*Rubrică realizată de
Căpitan Costel SUSANU*

NAVIGATIA, ÎNCOTRO?

Computerul, acest "copil teribil" al tehnologiei moderne care, prin penetrația sa rapidă în toate sferele vieții sociale anunță hotărât că întrăm nu numai într-un nou mileniu ci și într-o nouă eră ce-i va purta, desigur, numele, crează și în lumea marinarilor - civili sau militari - o confrontare de opinii între specialiști, pe care am numit-o confrontare între clasic și modern.

Așa cum am putut să ne convingem în sondajul făcut, privind prezentul și viitorul navegației, specialiștii ce s-ar grupa în prima categorie (cuprinzând, în genere "bătrâni lupi de mare") neagă dreptul la exclusivitate al computerului în sfera navegației, pe când cea de-a doua categorie (cuprinzând tineri ofițeri și comandanți) este gata să declare că locul "bătrânlui" sextant este deja în muzeu. Pentru a răspunde acestei dispute cu o părere autorizată am apelat la un "arbitru" a cărui competență este indisputabilă, atât pentru bătrâni cât și pentru tinerii "lupi de mare" - la comandorul Pavel Suciu, șeful catedrei de navegație din cadrul Academiei Navale "MIRCEA CEL BĂTRÂN". Prin experiența pe care domnia sa a dobândit-o în ani, la bordul navelor (inclusiv în traversada din 1976 a bricului "MIRCEA" când, ca ofițer cu navegație, apelând numai la mijloace clasice, a dus nava, cu precizie absolută, în fața New-Port-ului) precum

În fața computerului, "bătrânlul" sextant devine piesă de muzeu?

și prin misiunea actuală - aceea de a pregăti navigatori pentru viitor - opinia sa este cea a unei autorități în materie.

"Cred că disputa clasic-modern în navegație - ne spune interlocutorul nostru - este o falsă problemă. Principiile de bază rămân aceleași, cunoașterea lor condiționând punerea în practică, utilizarea oricărora instrumente de navegație - clasice, prezente sau viitoare. Ceea ce generează această aparentă dispută este modificarea, într-adevăr revoluționară, a instrumentelor de lucru, odată cu apariția "Global Position Sistem" (G.P.S.) fundamentat în anii 1970-1980 în S.U.A. (înțial în cadrul sistemului de apărare "Războiul stelelor") și devenit operațional pentru orice navă, în anii '90. Apariția acestui sistem care oferă (printr-o tehnică sofisticată, incluzând sateliți specializați), în câteva secunde, navigatorului aflat oriunde în oceanul planetar, poziția exactă a navei (cu toleranță de ordinul metrilor) reprezentă - cum scrie specialistul australian R.I.S. Nijjer - a doua revoluție în tehnica navegației, după "dreapta de înăltime" a lui Marc de Saint Hillaire, elaborată în 1750.

Această tehnică a devenit, logic, indispensabilă, ușurând enorm munca navigatorului. Cât privește sextantul, simbolizând sistemul clasic, eu nu cred că el poate fi aruncat la coș. El reprezintă "asul din mâncă" al

navigiatorului în situații limită (ce se pot sau nu îvi într-o carieră, dar pentru care trebuie să fii pregătit) când toată electronica "a căzut" iar atunci - cum evoca o astfel de situație un ofiter de la comercială - "am împușcat stelele și am ieșit la fix".

În ce ne privește, colectivul Catedrei de navegație se străduiește prin conținutul programelor de curs să țină "la zi" studenții - viitorii navigatori - cu evoluțiile tehnicii de navegație "la vîrf", căci chiar dacă nu le vor regăsi mâine pe toate navele noastre, poimâine acest lucru se va întâmpla, inevitabil. Cum facem acest lucru? În primul rând, prin stăpânirea cunoștințelor fundamentale, deoarece semnificația lor nu se modifică ci crește, în confrontarea cu tehnologia modernă. Un sistem de 16 calculatoare, legate în rețea, cu programe incluzând probleme fundamentale și concrete de navegație (prima efemeridă românească programată pe calculator, probleme de navegație estimată, costieră, astronomică, de cinematică navală etc.) asigură un sistem de instruire modern, și familiarizează studentul cu utilizarea tehnicii de calcul. Desigur, elementul de bază ce determină procesul de învățământ îl reprezintă oamenii catedrei - lor li se datorează modernizarea și perfecționarea procesului instructiv, ei sunt cei ce elaborează cursurile și programele pe calculator. Și între aceștia aş dori să amintesc doar patru dintre tinerii noștri colegi, toți doctoranți: căpitan Stelian Cojocaru (tema de doctorat - "Studiul perturbațiilor sateliților G.P.S."), căpitan Teodor Buglea (autorul amintitei efemeride programată pe calculator), asistent universitar Brîndușa Chiotoroiu, căpitan Iulian Mircea. Ei, și ceilalți colegi, sunt cei ce "orienteză" pe "mare" cunoașterii, în prezent, navigatorii viitorului. Și afirm cu tare că formarea viitorilor navigatori ai flotei românești se află pe mâini pricepute și sigure".

Locotenent-colonel

Costin CONSTANDACHE

NOUTĂȚI PRIVIND EFECTUAREA STAGIULUI MILITAR

Interviu cu comandantul Centrului Militar Județean Constanța, colonel Ioan-Oscar Beneș

- Domnule colonel, ați fost numit, nu de mult timp, comandant al Centrului Militar Județean Constanța. Ne puteți prezenta o "carte de vizită" sau, cu alte cuvinte, un scurt curriculum vitae?

Sunt ortodox cu ascendență dobrogeană după mamă și cehă după tată (fost colonel și veteran de război al armatei române). M-am născut la 30 iulie 1945 în București, unde am frecventat cursurile Liceului "Gheorghe Lazăr". În 1967 am terminat Școala Militară Superioară de Ofițeri "Nicolae Bălcescu" din Sibiu, iar în anul 1974 am obținut licența Academiei Militare Generale.

Șansa mi-a oferit onoarea de a urma Colegiul Superior de Stat Major (cea mai înaltă treaptă a învățământului militar post academic) în prima promoție și de a fi avansat înainte de termen la gradul de colonel.

Am parcurs diferite trepte ale ierarhiei militare, trecând prin eșaloanele: pluton, baterie, divizion, regiment, divizie și armată, în garnizoanele: Topraisar, Medgidia, Constanța, Cernavodă, Călărași și București, îndeplinind și asigurând succesiv, în ultimii 20 de ani, funcții de comandă și stat major în unități operative, economia națională și în învățământul superior militar, ca șef de secție în Academia de Înalte Studii Militare - ultima înainte de comanda Centrului Militar Județean.

Am doi copii liceeni - fata în ultimul, iar băiatul în primul an.

Acstea ar reprezenta câteva "repere" din cei 33 de ani de carieră militară, în care nu m-au ocolit nici necazurile, nici bucuriile și, deși nu mă consider un răsfățat al soartei, sunt un optimist ponderat.

- Unul din "segmentele" importante ale activității instituției pe care o conduceți îl reprezintă încorporarea tinerilor. Ce criterii trebuie să îndeplinească un Tânăr pentru a deveni marin?

Organele militare teritoriale, din structura cărora face parte și Centrul Militar Județean Constanța, reprezintă prin specificul atribuțiilor și natura activităților "interfață" dintre societatea civilă și toate componentele sau organismele forțelor armate (M.Ap.N., M.I., S.R.I. etc), cu complexitatea, diversificarea și importanța care derivă din aceste relații.

- Unul din "segmentele" activităților este încorporarea bărbaților, cetățenii români care au împlinit 20 de ani și, potrivit prevederilor articolului 52 din Constituție, au obligația satisfacerii serviciului militar activ, putând fi încorporați până la vîrstă de 35 de ani.

Ca noutate foarte necesară și mult așteptată "Legea privind pregătirea populației pentru apărare", aflată în faza finală a aprobării legislativului, prevede durata unică a stagiuilui militariilor în termen de 12 luni, indiferent de categoria forțelor armate în care se instruiesc.

Pentru a deveni "lup de mare", a îmbrățișa fascinanta "marinărie" și a îmbrăcca eleganța uniformă, potrivit criteriilor elaborate de Statul Major General, Tânărul trebuie să îndeplinească următoarele **condiții**: să fie apt serviciului militar combatant; să fi absolvit cel puțin 8 clase; să fie grup medical 0 și 1; să obțină la testarea psihologică punctajul corespunzător clasamentului 0 și 1; să nu aibă antecedente penale (inclusiv amenzi) atât personal cât și părinții, frații și surorile sale.

Prioritar sunt selecționați absolvenții de liceu sau școli cu profil de marină și cei care știu să înnoate.

- Domnule colonel, ne place sau nu, trebuie să recunoaștem că în rândul militarilor în termen se manifestă și fenomenul de suicid, pe fondul unei labilități psihice. Pot fi depistați tinerii cu astfel de "inclinații"?

"Fenomenul" **suicid și violență** au însoțit istoria oamenirii din zorii existenței sale. Din nefericire, potrivit specialiștilor (educatori, sociologi, medici, psihologi, militari etc) se pare că societatea în perpetua tendință spre standarde mai civilizate, este însoțită de nedoritul - poate chiar nici de unii făptuitori - dar amplificatul flagel al sinuciderii și violenței.

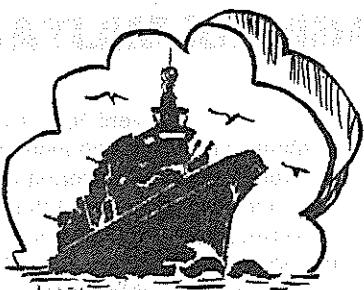
Reputatul futurolog Alvin Toffler lansează un avertisment de mare profunzime: "În timp ce regiunile, națiunile și forțele supranaționale luptă pentru putere, potențialul latent al extremismului antidemocratic și al violenței nu va înceta să crească".

Sarcinile organelor teritoriale, de loc, ușoară cu actuala încadrare și mai ales doară, dar din care ne facem o mare responsabilitate, nefiind "fataliști", este de a încerca să depistăm prin sistemul de testări, practicat atât la recrutare cât și la încorporare (deci de câte două ori pentru fiecare Tânăr), tendințele de comportament deviant, labilitate psihică etc. și, deși nu ne considerăm infaibili, am reușit să sesizăm numeroase cazuri din care mare parte se află în tratament recuperatoriu, iar cealaltă declarată inaptă pentru serviciul militar.

Comandor

Ioan DAMASCHIN

continuare în pagina 21

PERIPLUL NAVEI MILITARE "MIDIA" ÎN JURUL EUROPEI

Jurnal de bord (V)

• filă de istorie pentru Marina Română

În perioada 22 iunie - 16 august 1995, nava logistică „MIDIA”, cu 116 ofițeri, maștri militari și marinari la bord avea să adauge la istoria Marinei Militare Române o nouă filă concretizată printr-un marș de instrucție în premieră în Marea Mediterană, Oceanul Atlantic, Marea Nordului. S-au înregistrat cu această ocazie și alte premiere: marșul cu cea mai mare durată - 56 zile, parcurgându-se aproximativ 7.570 Mrm, vizitarea a 5 porturi (Lisabona, Zeebrugge, Amsterdam, Postmouth, Gibraltar), executarea a două exerciții de tip „PASSEX” în cadrul acțiunii „Parteneriat pentru pace” - unul în Oceanul Atlantic cu două nave portugheze și unul în Mediterana cu o navă engleză. Redăm în continuare principalele momente ale acestui marș de instrucție, spicuind din jurnalul de bord.

18 iulie 1995

La ora 6 dimineață intrăm prin ecluza de la I.J. Muiden în canalul ce face legătura dintre Marea Nordului și unul dintre cele mai mari porturi din Europa și din lume, AMSTERDAM.

Istoria acestui port începe cu peste 700 de ani în urmă, mai exact la 1275, când contele Floris al V-lea, pentru a impulsiona dezvoltarea zonei a dat un edict prin care locuitorii deltei râului Amstel erau scuși de dări, ceea ce a dus la creșterea traficului de mărfuri și la apariția unui micuț port ce s-a numit Damrak. Era o stație intermedieră între porturile din Tările Baltice și cele de pe coastele Flandrei, care a cunoscut o dezvoltare continuă, schimbându-și, ulterior, denumirea în Amsterdam (ușor de

sesizat combinația Amstel-Damrak).

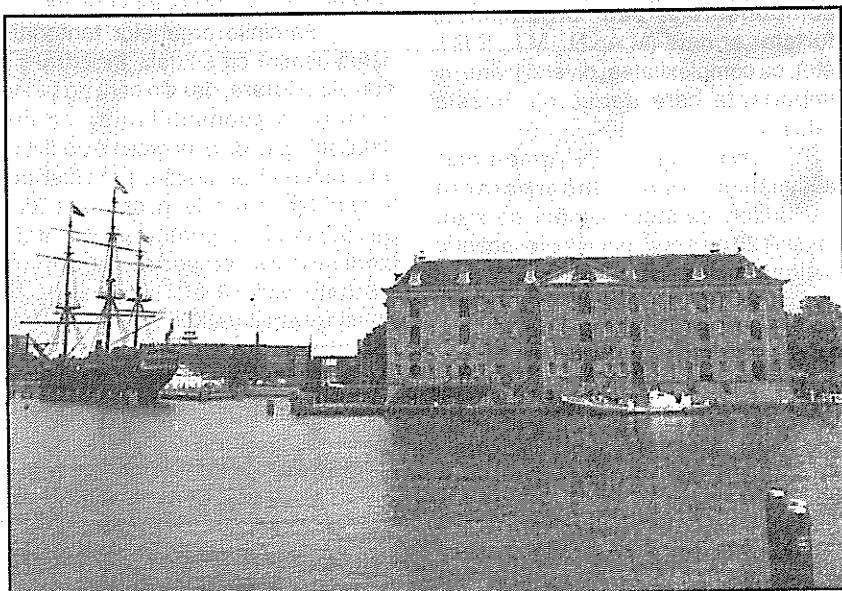
Cu douăzeci de ani în urmă, mai precis pe 15 august 1975, cu ocazia aniversării a 700 de ani de atestare documentară la Amsterdam au avut loc, timp de patru zile, manifestări fastuoase deschise cu o mare paradă navală la care au participat nu mai puțin de opt-sprezece dintre marile veliere ale lumii, peste cincizeci de veliere mai mici și o adevărată flotilă de yachturi olandeze. Cînstea de a se afla în fruntea acestor mari veliere, cu marinarii români dând salutul pe vergi, i-a revenit, atunci, navei-școală „MIRCEA” aplaudatul “la scenă deschisă” de zecile de mii de turiști aflați pe malurile canalului să asiste la paradă.

Plutind pe „NOORD ZEE

KANAL” rememoram întâmplările, încercând să redescopăr Amsterdamul de acum două decenii. Aveam să mă conving, nu peste mult timp de la acostarea la cheul DE RUYTER, de lângă gara centrală (în jurul orei 9 dimineață), că Amsterdamul este unul dintre cele mai cosmopolite porturi ale lumii, cu cheuri, instalații portuare și terminale de toate felurile, ultramoderne și își merită, pe deplin, alături de celălalt mare port olandez - Rotterdam - renumele de placă turtantă spre toate țările lumii nu numai pentru Olanda ci și pentru întreaga Europă.

Amsterdamul este nu numai un mare port olandez dar, în același timp, este și un mare centru industrial în care sunt reprezentate o gamă largă de ramuri: de la industria alimentară, cea chimică și constructoare de mașini până la cea prelucrătoare de materii prime. O reputație deosebită și-a căștigat-o, însă, prin cantitatea mare de diamante ce se sfleuiesc aici, fiind considerat, din acest punct de vedere, cel mai mare centru din lume. Dacă la toate acestea mai adăugăm zecile de companii de navigație și comerț ne putem ușor imagina că Amsterdamul poate fi considerat un oraș-port complex, modern, etalon pentru întreaga lume occidentală de azi.

În ceea ce privește programul echipajului navei „MIDIA” în Amsterdam, el a cuprins, în principiu, aproximativ aceleași activități ca și în alte porturi: vizite protocolare ale

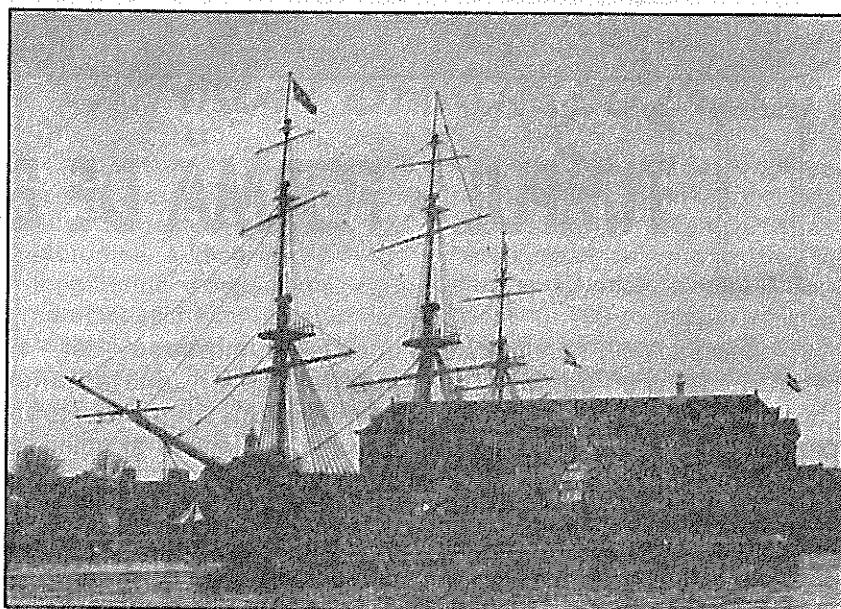
conducătorului marșului, domnul contraamiral Virgil Stoica, la oficialitățile militare și civile locale, vizitarea navei de către populația orașului, întâlniri sportive, recepție la bordul navei. În ceea ce privește vizitele organizate pentru membrii echipajului, gazdele noastre s-au întrecut pe sine, aceasta și că răspuns, probabil, la modul cum sunt tratate echipajele navelor militare olandeze pe timpul vizitelor în portul Constanța.

Astfel, au fost organizate vizitarea Muzeului Marinei Olandeze, a unui sat tradițional olandez, cu morile sale de apă în stil medieval, a Școlii Navale de Aplicație, a renumitei fabrici de bere "Heineken". Partea cea mai interesantă a vizitelor a constituit-o însă excursia cu vaporășul prin zecile de canale ale orașului, fapt inedit pentru echipaj. Vă propunem, aşadar, cu un efort de imaginație, să-l însoțiti.

CU VAPORAȘUL PRIN "VENEȚIA NORDULUI"

Veneția, orașul dogilor, al gondolelor, al lagunelor și canalelor a devenit un binecunoscut simbol pentru un astfel de polis în care căile de comunicație interne, terestre - străzile - rivalizează cu cele pe apă - canale - conferindu-i, pe lângă facilitățile practice și o aură romantică, de agrement și turism, altfel spus o atracție aparte. Cu cele peste o sută de canale care-l traversează și nu mai puțin de șase sute de poduri, Amsterdamul își merită pe deplin supranumele de "Veneția Nordului". Zecile de hidrobuze, în majoritatea lor turistice, plutesc pe canale într-o mișcare aparent haotică, senzația de labirint fiind accentuată mai ales pentru turistul venit aici pentru prima dată și neavizat.

Pentru noi, marinarii români de pe "MIDIA", propunerea gazdelor de a efectua o plimbare turistică cu hidrobusul pe canale ne creaază o adevărată încântare, astfel că ne grăbim să urcăm în vaporăș, unde ne întâmpină, cu un zâmbet de o amabilitate mai mult decât profesională, o Tânără olandeză, "pur sânge". Foarte politicos ne propune cel puțin șase limbi de circulație

internacională în care poate face cu succes oficial de ghid. Preferăm franceza și engleză.

Primul obiectiv care ne atrage atenția este o clădire impunătoare construită într-un pronunțat stil medieval despre care aflăm că a fost ridicată în anul 1656 cu destinația de Arsenal al Admiraliției, după 1796 devenind magazin pentru marinari din Marina Regală pentru ca, începând cu 1973 să fie transformată în Muzeul Marinei. În apropiere se află acostată o navă de epocă reprezentând marile veliere ce făceau cândva fala Marinei Olandeze, cu care vestiți amirali Martin van Tromp sau De Ruyter dețineau supremătia mărilor. La pupa navei tronează, de o parte și de alta, în borduri, statuile în lemn ale lui Neptun și Mercur, respectiv zeul mărilor și cel al comerțului.

În scurt timp, în tribord apare o impunătoare clădire pe piloni ce pare răsărită din apă: este restaurantul "SEA PALACE" cu patru etaje, în stil de pagodă chinezescă. Trecem apoi pe lângă clădirea companiilor de navigație situată nu departe de un castel medieval din secolul XV, demonstrând armonia dintre două stiluri arhitectonice aflate, în timp, la diferență de câteva secole. O notă aparte în ceea ce privește habitatul în Amsterdam îl constituie cele aproximativ trei mii de... locuințe plutitoare - barcazuri de diferite mărimi și forme acostate de o parte și de alta a canalelor, din care nu lipsesc păsările exotice, ba chiar și cocișii de

curte. Racordate la rețeaua de curent și canalizare, bine întreținute și bogat ornate cu flori multicolore ele par adevărate grădini plutitoare. Și când te gândești că aici se nasc copii și cresc trăind apoi o viață întreagă pe apă!

Un alt aspect ce te frapează îl constituie culoarea cărămidii sau brun închis al zidurilor clădirilor cu acoperișurile în scară sau în formă de clopot. Pe unele fațade apar desenate diverse figuri, cum ar fi cea a Sfântului Mihail care ucide un dragon.

Plutim prin canalele Amsterdamului admirând nu numai arhitectura unor clădiri ultramoderne, cum ar fi cea a Operei sau a hotelului Amsterdam, dar și clădiri sau biserici construite în plin ev mediu, prin anii 1500-1600.

Stilurile total diferite nu fac notă discordantă, dimpotrivă, par să se armonizeze perfect, chiar dacă sunt despărțite de zeci sau chiar sute de ani.

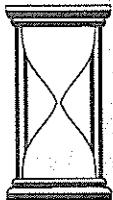
Timp de trei ore căt durează excursia avem ocazia să vedem și multe curiozități, cum ar fi: muzeul pisicilor, cea mai mică locuință din Amsterdam și chiar un muzeu al ... sexului.

Acesta este Amsterdam. Nu-i lipsește nimic din ceea ce ar trebui să aibă un mare oraș-port care se respectă!

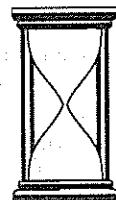
Comandor

Ioan DAMASCHIN

NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOASTERII...

TIMPUL - FORMĂ DE ENERGIE ?!

S-a scris în nenumărate rânduri despre oameni cu capacitate intelectuale deosebite, dezvoltate la vîrste fragede, cu un ritm uimitor de asimilare. Un astfel de exemplu îl constituie Nikolai Kozârev care, la 17 ani uimește lumea științifică prin claritatea gândirii și rigoarea argumentelor sale. La 20 de ani obține două licențe - în fizică și matematică - la Universitatea din Sankt Petersburg ajungând ca la 28 de ani să susțină cursuri la mai multe facultăți, având și reputația unui astronom original, la vremea respectivă. Inteligența și intuiția sa au fost însă "recompensate" în 1936 cu 11 ani într-un lagăr stalinist de muncă, pentru simplul motiv că autoritățile de atunci nu și explicau ascensiunea sa intelectuală ieșită din comun. Trebuia să fie ceva "necurat" la mijloc. Ulterior s-a recunoscut oficial că nu au existat niciodată motive reale pentru măcinarea în detenție a acestui geniu, timp de 11 ani. După reabilitare, Kozârev a avut puterea să-și reia studiile, mai ales în domeniul astronomiei, publicând o serie de previzuni asupra Lunii și planetelor Venus și Marte, previziuni care s-au adeverit în totalitate.

Dar cea mai originală teorie a lui Kozârev, cu care a produs "furtuni" în cercurile științifice ale vremii, a fost cea care afirma că timpul este o formă de energie, diferită complet de energia mecanică sau cea chimică. Identificarea forțelor responsabile de producerea fenomenelor vietii nu ar fi posibilă decât plecând de la studiul însușirilor timpului, care nu se propagă precum

undele luminoase, ci se manifestă instantaneu pretutindeni, legând toate lucrurile în Univers și unind tot ceea ce există.

Experiențele de laborator efectuate de Kozârev demonstrează că timpul prezintă o "densitate" mai mare în vecinătatea destinatarului unei

distanță... această reacție miraculoasă, densitate influențată, la rândul ei, de ...gândire ! Când subiecții se găndeau la o temă sensibilă, plină de afectivitate, aparatelor indicau o modificare mult mai ușoară decât atunci când calculau ceva.

Cu ajutorul acestei teorii, Kozârev explică și mecanismele telepatiei-subiect abordat în cadrul acestei rubrici, în numărul precedent al revistei noastre - fenomen care ar depinde, de asemenea, de densitatea temporală - mai scăzută în apropierea agentului telepatice și mai ridicată în jurul receptorului. Densitatea umană scăzută favorizează transmisiile telepatice, care pot fi extinse și în spațiul extraterestru.

Nicolai Kozârev îndrăzește mai mult și afirmă că această formă inedită de energie are o structură asemănătoare ființelor vii și se supune legii asimetriei. Lumea noastră ar fi orientată către stânga (este exclusă orice interpretare politică !) și ar poseda un curent temporal pozitiv. Privind timpul ca un curent, el trebuie să poșede și debit, care reprezintă de fapt legătura cauză-efect. O modificare a debitului temporal într-un corp determină o scădere în greutate a acestuia - iată o posibilă explicație a levitației !

Extinzându-și teoria și în domeniul astronomiei, Kozârev constată că două stele de dimensiuni diferite devin, în timp, stele gemene, cu aceeași strălucire, diametru și spectru. Distanțele dintre ele fiind foarte

"Vreau să te cunosc, necunoscutul,
Tu, cel adânc înspăt în sufletul meu,
Tu, cel ce-mi cutreleră ca o furtună viață,
Tu, cel de necuprins, rudă a mea,
Pe tine vreau să te cunosc
Și pe vreau să-ți servesc!"

NIETZSCHE

mari este exclusă existența unui câmp de forță cunoscut. Stelele par să fie într-o legătură telepatică, influențându-se reciproc prin energia temporală. Timpul conferă noi proprietăți Universului și aceasta este cauza permanenței vieții în lume.

Reacțiile provocate de această originală teorie au fost diverse. Fizicianul american C. Muses susține că timpul nu poate constitui suportul telepatiei deoarece el nu se propagă, iar energia timpului se prezintă ca un fel de vibrație sau oscilație. Gardiner Murphy, fost președinte al Societății Americane de Cercetări Psihice afirma: "Când vom ajunge la o altă concepție asupra timpului, vom înțelege perceptia extrasenzorială. Toate elementele se vor putea uni pentru a forma întregul. Puțini oameni sunt în stare să conceapă o nouă teorie asupra timpului și Kozárev este unul dintre aceștia".

Nu ne aventurem să concluzionăm cumva ideile prezентate, totuși vă propunem spre reflectie, întrebările lansate de către Gabriel Drochioiu în lucrarea "Parapsihologie", referitoare la această temă: "Nu știm dacă energia timp, care este și suportul telepatiei, intervine în viața fiecărui om, așa cum dorește Kozárev să ne facă să credem, însă doi oameni, trăind în același mediu, încep să se asemene. Dacă și stelele se influențează telepatic, aceasta poate constitui o dovedire că Universul este viu? Dacă toate evenimentele sunt înscrise în această formă de energie numită timp, se poate vorbi de predestinare? În ce măsură există liberul arbitru?"

Rubrică realizată de:

Căpitan Costel SUSANU

MAREA SARGASELOR

În Atlanticul de vest există o regiune delimitată cu aproximație între 37° latitudine nordică, 27° latitudine sudică și 75°-40° longitudine vestică ale cărei caracteristici sunt lipsa totală a curentilor marini și prezența din abundență a ierbii marine **sargasum**, de unde provine și denumirea Marea Sargaselor. Sub apele adânci ale acestei mări se află numeroși munci submarine misterioși ale căror vârfuri se termină cu platouri care au fost probabil cândva insule. Pe latura estică se întinde o portiune din lanțul muntos submarin North Atlantic Ridge, ale cărui vârfuri mai înalte ies la suprafață formând Insulele Azore.

Iarbă omniprezentă și calmul total al apelor au inspirat o serie de legende macabre și demoralizante conform cărora aici ar fi un cimitir din toate timpurile unde navele pătrăzesc prinse și imobilizate în câmpuri de iarbă.

Initial disparițiile au fost puse pe seama condițiilor atmosferice și a piraților, dar navele au continuat să dispare fără să lase nici o urmă și în condițiile eliminării celor doi factori.

Charles Berlitz prezintă o cronologie a navelor dispărute, începând cu U.S.S. "INSURGENT", în august 1800 cu un echipaj format din 340 de oameni și terminând cu submarinul "SCORPION" cu 99 de marinari la bord în mai 1968. Dintre cazurile mai spectaculoase se remarcă: HMS ATALANTA, dispărut în ianuarie 1880 în timp ce naviga din Bermuda spre Anglia, cu un echipaj de 290 de marinari.

Cercetările pentru descoperirea navei au durat până în luna mai, fără succes; USS "CYCLOPS" se "volatilizează" pe 4 martie 1918, în drum spre Norfolk, plecat din Barbados cu 309 membri în echipaj. Initial s-a presupus că nava a fost lovită de o mină sau torpilată de un submarin german, dar arhivele cercetării ulterioare au infirmat ipotezele. Într-o foale de observație a US Navy se specifică despre USS "CYCLOPS": "De la plecare nu s-a mai știut nimic despre navă. Dispariția acesteia este unul din misteriole cele mai ciudate din analele Marinei Militare și toate încercările de a localiza nava sau soldat cu esecuri..."

Exemplile pot continua cu nave plutind în derivă intacte, dar fără nici o urmă a echipajului și numeroase situații în care au fost implicate aeronave.

De-a lungul timpului s-au formulat multe teorii care au încercat să explice fenomenele misterioase din zonă, de la cele practice referitoare la erorile umane sau factorii de mediu până la cele mai fantoșe care sugerează existența unor aberații electromagnetice, a "găurilor albastre" care pot absorbi navele sau avioanele în adâncuri, a unor schimbări interdimensionale prin coridoare echivalente cu o "gaură în cer" etc. Dar poate cea mai spectaculoasă explicație este cea care susține că fenomenele s-ar datora unor generatoare complexe de energie construite de om, care sunt scufundate și încă în stare de funcționare, apartinând unor științe mult mai vechi și complet diferite de științele noastre actuale.

...NAVIGATORI ÎN LABIRINTUL CUNOASTERII

FILE DE ISTORIE

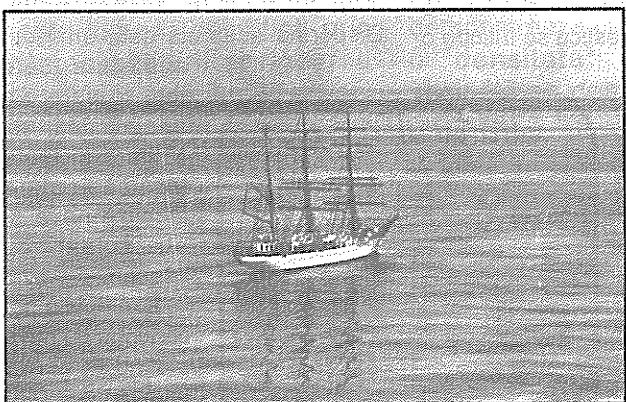

NAVA "MIRCEA" - SIMBOLUL MEREU Tânăr AL MARINEI NOASTRE NAȚIONALE

La 12 august 1882 a venit în țară prima noastră navă-școală bricul "MIRCEA".

Ea a fost construită în chantierul naval englez "THAMES IRON C-LE WORKS" și botezată cu numele temerarului voievod al Tării Românești din neamul Basarabilor, de către Ioan Ghica, pe atunci reprezentantul nostru diplomatic la Londra. Nava, deși din lemn, de dimensiunea unui cliper, a constituit însă prima pepinieră a marinilor români. Cu mici întreruperi "MIRCEA" a fost în serviciu 51 de ani. Nava a efectuat numeroase voiaje în Marea Neagră, Marea Mediterană și Oceanul Atlantic, ultimul marș de instrucție executându-l în Marea Neagră, în iunie 1933.

În următorii șase ani marina noastră nu a avut nici o altă navă-școală, practica elevilor făcându-se pe navele de luptă,

prea puțin adecvate acestui scop datorită spațiului limitat care nu permitea desfășurarea învățământului în grup.

La 26 ianuarie 1938 este comandanță chantierului german din Hamburg "BLOHM & VOSS" o navă-școală tip barc (cu arbore artimon) mare, modernă, în întregime de construcție metalică.

Lucrările încep în luna martie 1938, iar la 22 septembrie a aceluiași an, velierul este lansat la apă.

Numele înaintașului este preluat de urmaș, constituindu-se astfel "Spiritul Mircea", adică acea acumulare de tradiții și experiență dobândite în timp, având drept bază calitățile fizice și morale ale marinilor, formate la bordul bastimentelor, în condiții aspre de muncă.

Onoarea de a fi spart sticla de şampanie de bordul navei, cu ocazia tradiționalului botez, i-a revenit soției consulului român la Hamburg, doamna Brabeianu. Nava a fost construită după planurile modificate ale velierului german "GORCH FOCH". Cinci asemenea nave-școală de acest tip sunt în totă lumea: "EAGLE" (S.U.A), "GORCH FOCH" (Germania), "TAVARISCH" (Rusia), "SAGRES II" (Portugalia) și "MIRCEA" (România).

Aceasta din urmă a fost a IV-a construcție din seria velierelor din clasa cea mai mare, A₄ E.

La 29 martie 1939 bricul pleacă spre patrie. După un marș de 41 de zile (cu vizitarea unor porturi), la 9 mai (foto 1) ancorează în fața Balcanului (la data respectivă Balcanul aparținea României).

Aici î se face "toaletarea", ca la 17 mai să intre în portul Constanța (foto 2), unde este primit cu entuziasm și emoție. "MIRCEA" își începe imediat voiajele de instrucție în Marea Neagră și Marea Mediterană.

Un an mai târziu, odată cu izbucnirea celei de-a doua conflagrații mondiale, când mările și oceanele devin teatre de război, "MIRCEA" își începează activitatea și este dus la adăpost pe Dunăre, la gura brațului Arapu. Apelul fiind însă mic este mutat pe brațul stâng al Dunării, între Galați și Brăila la km. 192. La două săptămâni după semnarea armistițiului din 23 august 1944 "Mircea" este considerat "captură" de război de către sovietici și împreună cu alte nave este dus la Odessa unde va fi ținut până la 27 mai 1946, când este retrocedat statului român (foto 3). Î se oprește, însă, printre altele, pavilionul din mătase, cusut cu fir de aur, în suprafață de 6 m², care a fost ridicat, pentru prima dată, la Hamburg de maistrul Mincea, cu ocazia lansării la apă.

Readus acasă "Mircea" își reia marșurile de instrucție în Marea Neagră. După o nouă reparare și modernizare, de această dată în chantierul constructor, începe navigația în Marea Mediterană și Oceanul Atlantic. La bordul lui "Mircea" s-au pregătit zeci de promoții de ofițeri și maistri de marină. Nava a efectuat anual marșuri de instrucție în Marea Neagră. În lunga sa carieră a vizitat 44 de porturi din 22 de țări aflate pe 3 continente, navigația făcându-se atât cu velele cât și cu mașinile.

Astăzi "bricul" se găsește în chantierul naval din Brăila pentru reparații capitale și o nouă modernizare.

Să-i dorim, deci, să-și reia cât mai curând nobila-i activitate. Ca și domnitorul Mircea cel Bătrân, nava ce-i poartă numele va rămâne mereu Tânără căci simbolurile au o viață veșnică.

Comandor (r) Valentin DONICI

N.R. Menționăm faptul că cele trei fotografii sunt publicate acum pentru prima oară în revista noastră, acest fapt inedit datorându-se autorului articolelui, căruia îi mulțumim pentru colaborare.

urmare din pagina 11

Tehnologia superioară a submarinului SEAWOLF testată și dezvoltată riguros, va fi singura alternativă americană împotriva submarinelor ruse moderne. În Războiul din Golf submarinele au furnizat "informații de avertizare" forței de suprafață în drum spre Golful Persic. Submarinele au infisat intenția Libiei de a furniza ajutor Iraquilui. În caz de atac, submarinele ar fi lovit cu rachete Tomahawk; nici o altă forță de lovire atât de înaintată și cu putere de penetrare în adâncime atât de relevantă nu a existat în zonă.

S U B M A R I N U L "CENTURION" (NSSN-New SSN) denumit și NAS (New Attack Submarine), prevăzut cu sistem de luptă computerizat cu arhitectură deschisă - "Open Architecture Computer Combat System", BSY-2 reflectă filozofia actuală a Marinei de Război Americane. Există companii competitive comerciale ce vor face submarinul mult mai adaptabil misiunilor alternative. Există și o versiune commando ce va avea un sistem de luptă simplificat și va purta până la 200 de torpile. El va fi folosit și în supraveghere monitorizând periodic situația navală.

În anul 1993 a fost discutată versiunea modulară a submarinului viitor - post NSSN, respectiv SSXN. Versiunile ar fi:

- SSFN- pentru operațiuni speciale;
- SSCN- pentru comandă-control și Război Electronic;
- SSMN- pentru Războiul Minelor și lupta antimină, utilizând roboți telecomandați;
- SSLN- pentru atacul țintelor de litoral cu rachete;
- SSKN- pentru controlul mării și supraveghere maritimă.

În numerele viitoare vom prezenta Războiul submarin în concepția altor state.

In perioada 22.05 - 19.06.1996 nava „GRIGORE ANTIPA” execută un marș de instrucție la Cartagena în Spania. Între 1 și 10 iunie va lua parte la aplicația COOPERATIVE DIVING '96 unde se vor face antrenamente comune de scufundare și schimb de informații despre tehnica folosită. Comandanțul marșului este căpitan - comandorul Paul CHIRON și comandanțul navei, locotenent - comandorul Mircea MICU.

Locotenent - comandor Viorel IOAN

urmare din pagina 15

- Cu ce probleme vă confruntați în activitatea dumneavoastră în cadrul instituției?

Austeritatea a "minat" și în acest an bugetul armatei și foarte modestele noastre resurse financiare. Încercăm să depășim situația gravă, dar deși suntem conștienți de greutățile reformei și tranzitiei, ceea ce reușim concret este chibzuința și aceasta o consider numai un paleativ și nu o soluție, nici măcar provizorie.

O situație nu departe de inadmisibil este starea sediului instituției, - construcții de circa 100 de ani vechime cu nivel insuficient de asigurare la acțiuni seismice, insalubre, egrasiate - în al cărui disconfort sub limita decentei își desfășoară activitatea colegii mei, împreună cu reprezentanții colaboratorilor noștri și care afectează negativ atât calitatea prestațiilor acestora cât și imaginea instituției, într-un municipiu unicat, de prestigiu și cu posibilitățile Constanței.

Sper ca repetatele demersuri și acest apel nu vor rămâne fără ecou, deoarece, pentru demnitatea unei națiuni, armata nu trebuie să apeleze la "mila publică" sau "sponsorizari".

Relațiile noastre cu reprezentanții administrației locale, cu comandanții și șefii marilor unități, unități și formațiuni ale M.Ap.N.; M.I., S.R.I. etc., precum și cu agenții economici (indiferent de forma de proprietate), fără intenția de a flata o anume personalitate sau instituție, le consider foarte bune și mi-ar plăcea să cred în reciproc.

Există însă posibilitatea eficientizării și optimizării tuturor colaboratorilor, pentru a răspunde exigențelor momentului și am convingerea într-o conlucrare profesională de excepție în perioada următoare, chiar dacă se semnalează unele rezerve că apropiata campanie poate "eclipsa" anumite specii ale colaborării.

Vă mulțumesc pentru privilegiul de a mă adresa prin intermediul acestei valoroase, interesante și necesare reviste, distinsilor dumneavoastră cititori în calitate de personalități oficiale sau persoane particulare pe care le asigur de probitatea morală și profesională a majorității covârșitoare a camarazilor mei, militari sau civili, fermei și bărbății angajați într-un efort prelungit, de multe ori stresant, uneori cu nuanțe zadarnice, în rezolvarea problematicii de amploare și intensitatea celor cu care se confruntă cotidian, de foarte bunele noastre intenții și dorințe, de oportunitatea cu care vom încerca să răspundem solicitărilor domnilor lor, a tuturor cetățenilor județului Constanța.

Îngăduiți-mi să le adresez un vechi salut român și "mesaj-simbol" de artillerie: "SALVE!"

- iar noi vă adresăm urarea marinărească "VÂNT BUN DE PUPA" în activitate și în cariera militară.

CĂTARGE LA ORIZONT

Viitorul se întrezărește prin... ecranul calculatorului

Informația, ca element fundamental al activităților umane, deține un rol esențial în viața cotidiană. Ea a devenit un produs prețios, un element al infrastructurii. Tehnologia informațională este cea care poartă astăzi tendințele devenirii.

În contextul dezvoltării **societății orientate informațional** apare ca o necesitate stringată modificarea sistemului educațional. Introducerea tehnicii de calcul în procesul instrucției și educației influențează formarea intelectuală a elevilor, stimulându-le imaginativitatea și interesul față de nou și având un rol important în dezvoltarea unei gândiri logice.

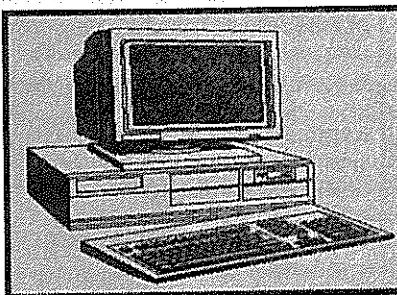
Intervenția calculatorului în universul educațional poate avea loc pe două niveluri: în conducerea învățământului și în asistarea de calculator a învățământului.

În cadrul liceului, conducerea învățământului se are în vedere crearea și utilizarea unor aplicații pentru rezolvarea problemelor cu caracter administrativ, de planificare orară, gestiune a materialului didactic, furnizarea de statistici prin consultarea unor baze de date.

Învățământul asistat de calculator presupune utilizarea nemijlocită a calculatorului în diverse etape ale instruirii elevului. Pentru majoritatea disciplinelor există lecții cu suficiente noțiuni noi ce pot fi transmise cu ajutorul programelor speciale de instruire care, exploatajând facilitățile grafice, de animație și de sunet, asigură o participare activă a elevilor la predare și o înțelegere mai rapidă a celor prezentate. Simularea cu ajutorul calculatorului conferă dimensiuni noi experimentelor de laborator permitând vizualizarea unor modificări înseuzibile, foarte mici, foarte lente sau, dimpotrivă, foarte rapide, ce nu se pot observa în mod normal. Programele de tip **drill and practice**, utile în fixarea cunoștințelor și formarea

deprinderilor, precum și alte programe capabile să testeze nivelul de pregătire al subiecților și să evaluateze răspunsurile acestora constituie, de asemenea, instrumente valoroase ce pot fi folosite în procesul de învățământ. Elaborarea programelor de către elevi în cadrul orelor de specialitate sau a cercurilor științifice îi ajută pe aceștia la o înțelegere mai profundă a ideii matematice sau a fenomenelor ce pot fi modelate matematic pentru a fi studiate cu ajutorul calculatorului. Toate acestea, însă, sunt posibile doar în condițiile unei dotări tehnice performante, aliniate la standardele internaționale.

În luna aprilie a anului curent Liceul Militar "ALEXANDRU IOAN CUZA" a fost dotat, în vederea

modernizării laboratorului de informatică, cu aparatură performantă constând în: un calculator IBM PC350 (PENTIUM-133MHz, RAM-16 MB, HDD-1.2 GB, FDD 3.5", CD-ROM) și 12 calculatoare IBM PC330 (INTEL 486/DX2 upgradabil PENTIUM-66 MHz, RAM-8 MB, HDD - 540MB, FDD 3.5") ce urmează să fie conectate într-o rețea locală bazată pe server, o imprimantă HEWLETT PACKARD Laser-Jet 4V și 3 imprimante matriceale FUJITSU DL700 cu 24 ace, un scanner color IBM și un projector cu cristale lichide. Producțile software livrate liceului odată cu aparatura sunt și ele din cele mai recente apărute pe piața mondială: PC DOS 3.0, OS/2, WINDOWS 95, OFFICE 95,

VISUAL FOXPRO, BORLAND DBASE 5.0 For WINDOWS, TURBO PASCAL 7.0 For DOS, WORD 6.0 For WINDOWS, și a.

Toate aceste resurse **hard și soft** vor crea noi posibilități atât pentru promovarea instruirii asistate de calculator cât și pentru îndeplinirea obiectivelor prevăzute în programa de informatică ce vizează, în principal, pregătirea elevilor ca operatori de calculatoare, dar și cu cunoștințe de programare. Dacă, pe lângă toate acestea, se va putea realiza și conectarea la INTERNET (și s-au pornit demersuri în acest sens), pentru elevii Liceului "ALEXANDRU IOAN CUZA" și pentru cadrele didactice și militare ce-i instruiesc și-i modeleză, realitatea va deveni mai frumoasă decât visul! De ce? Pentru că această mega-goliatică rețea ce acoperă tot globul numită INTERNET și care este un exponent al unei noi revoluții tehnice - Revoluția Comunicațiilor - ne poate deschide noi orizonturi în Universul Informațional. El ne dă posibilitatea să comunicăm cu lumea întreagă, să avem acces la informații și programe prin conectarea la calculatoare ale unor instituții importante (universități, instituții mass-media, servicii comerciale, NASA, UNICEF și a.)

Iată cum procesul de modernizare a armatei se răsfrânge asupra unui domeniu important, cel al învățământului liceal militar, prețioasă resursă de viitoare cadre militare. Elevii de astăzi sunt pregătiți să fie purtători ai civilizației informaționale, ei având menirea de a dezvolta și de a duce mai departe.

Elev sergeant Adrian Istrate

Pagini realizate de elevii Liceului Militar „Alexandru Ioan Cuza”, sub îndrumarea căpitanului

Neculai CUCORANU

CATARGE LA ORIZONT**PERISOP**

■ Campionatul militar de șah "Memorial Major Victor MOTICA", desfășurat la Mangalia, și-a desemnat câștigătorii pe 23 martie. În competiția cu liceele militare, echipa marinilor, formată din elevii serjenți Nicolae MÂRGEAN, Nicolae IOTU și elevul caporal Răzvan NITĂ, a ocupat locul III.

■ În ședința de analiză a situației la învățământul pe trimestrul al doilea au fost evidențiate trei clase "integraliste" (fără corigenți) și cu mediile cele mai mari: clasa a XI-a F, media 8,67; diriginte prof. Cristina CHILAT, comandant de companie căpitan Dorel UNGUREANU; clasa a XI-a C, media 8,23, diriginte prof. Mihai CUPACIU și clasa a XI-a A, media 8,18; diriginte prof. Lidia IGNAT, comandant de companie căpitan Gheorghe MUȘCATU. Elevul sergent Emil COJOCARU și elevul caporal Paul CUSMIN au obținut cea mai mare medie - 9,67.

■ Pe 15 mai s-a sărbătorit „Ziua adolescentului”. Din gama largă de activități culturale, militare și sportive spiculim: concursul de cultură generală „Dicționar”, câștigători elevii caporali Alexandru ȘERB și Emil OANCEA; crosul adolescentului, câștigător elevul sergent Mario COBĂLĂ. O activitate inedită a fost defilarea unei subunități de elevi însoțită de drapelul de luptă și fanfară pe bulevardele principale ale orașului. În fața Teatrului Liric au fost organizate, spre admirarea conștiințelor, întreceri cu specific marinăresc.

■ La sesiunea de comunicări științifice „Zilele Eforie” au prezentat referate 18 elevi, obținându-se următoarele rezultate: elevul serg. maj. Mihnea RUDOIU - premiu I la geografie, îndrumător prof. Constantin FOGOROȘI; elevul plutonier Dan POPESCU - premiu III la istorie, îndrumător prof. Ion MOICEANU; elevul serg. maj. Sorin ION - mențiune la lb. română, îndrumător prof. Dan JUGĂNARU și elevul sergent Daniel IFTIME - mențiune la lb. franceză, îndrumător prof. Aurora BOGDAN.

■ În zilele de 24 și 25 mai Universitățile din Craiova și Constanța au organizat concursul internațional de matematică „Gheorghe Tîțeica”. Liceul a fost reprezentat de elevul serg. maj. Marius SALOMEIA și elevul cap. Paul CUSMIN.

CHID DE ORIENTARE ȘCOLARĂ**Admitere în liceele militare**

Liceele militare sunt instituții militare de învățământ organizate și conduse din punct de vedere didactic și administrativ de Ministerul Apărării Naționale.

Învățământul din liceele militare este parte integrantă a învățământului liceal din România. Întreaga activitate de instruire și educare a elevilor se organizează și se desfășoară pe baza Legii Învățământului în România.

Criterii de înscriere la concurs

La concursurile de admitere în liceele militare se pot înscrie tineri care au numai cetățenie română și domiciliu în țară și care îndeplinește următoarele criterii:

a/. Criterii generale:

- să fie apti medical;
- să aibă dicție bună și o dezvoltare fizică armonioasă;
- să aibă o conduită morală corectă, iar familia (mediul) din care provine candidatul să se bucure de o moralitate recunoscută în societate.

b/. Criterii specifice:

- să fi absolvit clasa a VIII-a în anul în care are loc concursul de admitere;
- mediile anuale în clasele V-VIII, la disciplinele de concurs, de cel puțin 6,00;
- la parture media anuală minimum 8,00;
- să aibă vârstă până la 17 ani.

Nu pot fi înscriși în vederea participării la concursul de admitere în liceele militare, tinerii care:

- au părinți cu domiciliu stabil în străinătate;
- fac parte din partide sau organizații interzise prin lege sau ai căror părinți se găsesc în această situație;
- aparțin unor asociații religioase a căror credință vine în contradicție cu reglementările specifice activităților militare.

Înscrierea tinerilor pentru a participa la concursul de admitere se va face direct la liceele militare.

Candidații se pot înscrie și la Comandanțamentele Militare județene și de

sectoare ale municipiului București.

În vederea înscrierii la concurs, candidații vor completa o cerere tip de înscriere.

La cererea de înscriere se anexează următoarele acte:

1. O recomandare privind activitatea și comportarea candidatului, semnată și stampilată de directorul școlii unde și-a desfășurat activitatea și este cunoscut;
2. Fișă de control medical;
3. Copie de pe foaia matricolă;
4. Copie legalizată a actului de studii;
5. Copie legalizată a certificatului de naștere.

Candidații vor prezenta documentele de înscriere într-un dosar plic (cu șină) pe coperta căruia vor menționa numele și prenumele, instituția, liceul.

Concursul de admitere în liceul militar de învățământ se desfășoară în două etape:

a/. În prima etapă candidații susțin următoarele probe eliminatorii:

- examinarea medicală (va precede, în principiu, celelalte probe);
- dicție - examinare orală;
- pregătire fizică - verificare practică;
- examinare psihologică.

b/. În etapa a doua, candidații susțin probele de cunoștințe prevăzute în toate etapele de învățământ sub forma lucrărilor scrise.

MANUALE ȘCOLARE VALABILE PENTRU EXAMENUL DE ADMITERE - 1996 -

- Limba și literatura română - manualele de lecturi literare V-VIII, edițiile 1992, 1993, 1994, 1995.
- manualele de limba română (gramatică) V-VIII, ediția 1992.
- Matematică
- algebră - cls. V, VI, VII, VIII edițiile 1992, 1993, 1994.
- geometria cls. VI, VII, VIII edițiile 1992, 1993, 1994.

Pentru concursul de admitere în anul 1996 au fost aprobată 100 locuri la Liceul Militar „Alexandru Ioan Cuza”, str. Dezrobirii nr. 84, Constanța, cod 9700, telefon 655660 interior 260 sau 122.

general adjunct al Inspectoratului Școlar Constanța, contraamiral (r) George PETRE, inițiatorul concursului și organizatorul primelor ediții și comandor (r) Dan GHIMBĂȘANU, din partea Ligii Navale Române, care a oferit câștigătorilor premii suplimentare.

Au obținut premii în bani, cărți și diferite obiecte următorii elevi: Premiu I - Mihai AMARANDEI, școală generală 43; Premiu II - Alexandru IOANCEA, școală generală 3; Premiu III - Ioan BUDU, școală generală 24; Mențiuni - Cristian CULEA, școală generală 11; Vlad MOISE, școală generală 3, Bogdan MIHALAŞCU, școală generală 12.

Locotenent-comandor

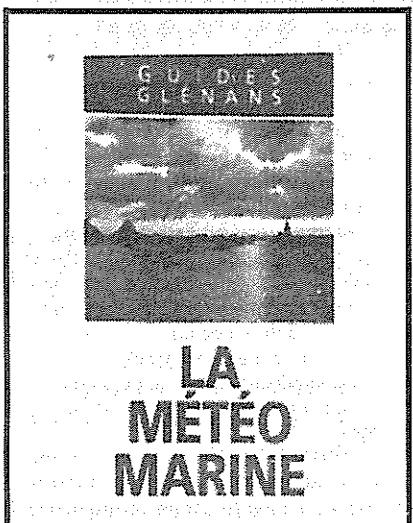
Anton BUTNARU

CONCURSUL DE MATEMATICĂ "VICEAMIRAL VASILE URSEANU"

Sâmbătă, 27 aprilie s-a desfășurat festivitatea de premiere a concursului de matematică "Viceamiral Vasile Urseanu", aflat la ediția a patra. Au participat 329 de elevi de clasa a VIII-a din școli generale ale județului Constanța. Începând cu acest an concursul se află sub patronajul Asociației Oamenilor de Știință din România.

La premiere au participat: locotenent-colonel Ioan SPULBĂR, din partea Direcției Învățământului Militar, comandor inginer Traian MOȘOIU, din partea Statului Major al Marinei Militare, prof. Paloma PETRESCU, inspector

NOUTĂȚI EDITORIALE

Ghidul de Meteorologie Marină, publicat în Franța în 1992 în editura Seuil, a fost redactat de un colectiv format din specialiștii care lucrează în mod obișnuit la redactarea ghidurilor Glénans, cărora li s-au alăturat inginerii meteorologi de la Météo France. Acest ghid constituie de fapt versiunea actualizată și completă a cărții "Le temps qu'il fera - Météo Glénans" (Cum va evoluva vremea - Météo Glénans) publicată pentru prima dată în Editions Seuil în 1976.

Lucrarea se adresează exclusiv navigatorilor și este rezultatul experienței bogale acumulate de toți șefii de bord și monitorii de la Centrul nautic Glénans în timpul călătoriilor lor pe măriile Europei. Ghidul a fost elaborat cu scopul de a contribui la analiza mai bună a conținutului buletinelor meteo, la observarea corectă a stările de vreme și la îmbunătățirea prognozelor vremii.

Ghidul de Meteorologie Marină este structurat pe 3 capituloare. Primul conține informații de ordin general referitoare la stratificarea atmosferei, stările de stabilitate sau instabilitate în atmosferă, masele de aer, sistemele noroioase etc. Aceste date generale, prezentate la începutul lucrării, asigură minimum de cunoștințe necesare navigatorilor (sau utilizatorilor în general) pentru interpretarea buletinelor meteo. Capitolul reușește să acopere un subiect foarte vast, autorii optând - după cum remarcă de altfel în prefată la acest ghid - în special pentru claritatea exprimării.

Capitolul al doilea este consacrat analizei stărilor de vreme pe mare în general și deasupra Mării Negre în special și aduce elemente noi pentru facilitarea prevederii la scară locală.

Ultima parte se referă la

"Cu bucuria în suflet" sau reîntoarcerea la esențializarea prozei

Talentat causeur, fermecător prin ceea ce spune, dar și prin modul în care o face OVIDIU DUNAREAANU are două calități necesare și obligatorii pentru a reuși în literatură: bucuria scrisului și acuratețea scrierii. După o îndelungată ucenicie literară și o intensă activitate publicistică - fiind prezent în două antologii de proză contemporană: **PRELUDII EPICE** (Ed. Eminescu, 1990) și **VÂNZĂTORUL DE ENIGME** (Constanta, 1993), scriitorul debutează cu volumul de proză scurtă: **CU BUCURIA ÎN SUFLET** (Ed. Leda, 1995). Tematica și structura cărții sunt remarcabile și arată un respect al autorului pentru ideea din titlu, pe care a urmărit-o prin fiecare pagină. Situată la hotarul dintre reportajul literar și povestire, proza lui Ovidiu Dunăreanu conferă cititorului senzația autenticității, a naturalului. Personajele sale sunt puternice și firești, chiar dacă uneori se află ancorate în vis sau veghe, la granița dintre real și imaginar. Așa sunt: băiatul din "Uluirea", Aruna din "Visul", Vasile

Mutăcasă din "Pasărea ploii" și altele, ale căror eforturi par uneori zadarnice, chiar absurde; oamenii așteaptă, pândește la nesfârșit ceva ce nu se va întâmpla niciodată. Deși prozatorul nu stăruie prea mult asupra portretului fizic al personajelor sale, el reușește să surprindă stările lor emotionale, trăirile lor intense, reacțiile lor imprevizibile. Multe personaje, coborând aproape din mit, cu valențe pline de semnificații ascunse, amintesc de creațiile lui Stefan Bănulescu din "larna bărbăților", sau de cele ale lui Fănuș Neagu. Nota sa particulară o constituie, aşa cum arată criticul Alex. Stefănescu, o vigoare bărbătească a jubilației contrazisă, uneori, într-un mod plin de efect, de o somnolență de privitor fericit, teatrat parcă să se dizolve în peisaj.

Prin felul în care Ovidiu Dunăreanu prezintă Dobrogea, ca un ținut ancestral, un spațiu atemporal, hieratic - cum o face în povestirile "Păcuiul lui Soare", "Cásáca", "Hârșova", "Cheile Dobrogei", "Cântecul verii", "Cântecul amintirii", "Urluia", "Cail soarelui", "Anotimpuri și obiceiuri", "Năluci fulgerând înserarea", "Supraviețuitorii", piese de rezistență ale cărții -, el propune cititorului o altă fată a acestui ținut al contrastelor, mai exact o altă perspectivă a specificului lui, mai puțin cunoscută până acum.

Așa cum remarcă și prefațatorul cărții, lector univ. dr. Stefan Cucu, ținutul natal constituie pentru autor un **topos** permanent, la care se raportează întreaga sa existență. Unele pagini pot fi considerate veritabile confesiuni în care ni se dezvăluie eul liric al autorului, plecat în căutarea unui "irareabil tempus".

Pentru valoarea și frumusețea ei, carteia a primit premiul revistei "Tomis" și al Filialei "Dobrogea" a Uniunii Scriitorilor și premiul concursului național de proză scurtă și reportaj literar "Alexandru Odobescu". **CU BUCURIA ÎN SUFLET** relevă o bogată experiență de autor, o acuratețe și o finețe stilistică aproape fără cusur, iar autorul ei, figură distinctă în peisajul literar constantean, este, incontestabil, un înzestrat fauritor de vise.

Cristina TAMAS

OVIDIU DUNAREAANU

CU BUCURIA ÎN SUFLET

Asist. univ. dr.
Brîndușa CHIOTOROIU

Un centenar "far" spiritual la țărmlul mării

Necesitatea înființării unei instituții de învățământ secundar, în orașul de la marginea mării, a fost puternic resimțită odată cu ultimele decenii din secolul trecut. Presa ("Constanța", "Dacia", "Marea Neagră"), făcându-se ecoul dorinței localnicilor, pledeaază pentru existența gimnaziului în această zonă a țării. Astfel, prin efortul autorităților naționale din Capitală, oraș sau județ, al cetățenilor aparținând tuturor categoriilor sociale dobrogene, pe solul străvechiului Tomis a fost aprinsă, la început într-un edificiu modest, apoi modern, flacără spiritualității românești, arzând cu aceeași intensitate ca și în celelalte provincii istorice alcătuitoare ale României de azi.

Înființat, în 1896, ca gimnaziu clasic, apoi liceu (1911) sau școală-pilot a învățământului dobrogean, "MIRCEA CEL BĂTRÂN" a dat țării zeci de promovații, sute de absolvenți, majoritatea continuând studiile în învățământul superior, ajungând personalități marcante ale vieții culturale, științifice și economice din România. Este suficient să cităm câteva nume pentru a evidenția contribuția sa la formarea valorilor umane ale țării: sculptorii Ion Jalea și Cristea Grosu, scriitorii Virgil Teodorescu, Ion Marin Sadoveanu, recunoscutul chirurg, academicianul Alexandru Pesamosca, medicul Kricor Pambuccian, biologul membru corespondent al Academiei Române, Marian Gomoiu, specialisti în hidrologie și navigație - Alexandru Cătuneanu, Constantin Copaciu, Al. Stoianovici, profesorii universitari - Nicolae N. Mihăileanu, Vasile Brânzănescu, Petre Frangopol, Stere Ianus, Dan Iordache, Gh. Berberianu, violonistul de renume mondial, Varujan Cozâghian, muzicienii Dinu Ghezzo, Harry Tavitian, regizorii Acterian Haig, Stere Gulea etc.

Alături, în ciuda lungii despărțiri de țară, au rămas buni români, devotați poporului și strămoșilor din care se trag, făcându-le cinstă. Între aceștia amintim doar pe N. Georgescu - Roegen, numit de P. S. Samuelson, laureat al premiului Nobel, "un savant printre savanți" și Nicolae Timiraș - profesor de limbi române la Contra Costa College, cu doctorat în filologia italiană, președinte al Academiei Româno-Americană.

Să ne gândim la seriile de olimpiici, pregătiți de eminentii profesori ai liceului. Unii își susțin doctoratul în străinătate - Franța, Germania, Anglia, Italia, Statele Unite ale Americii.

Dintre acești profesori reținem pe Anton Holban, C-tin. Mureșanu, Nicolae Zăgoicea, Grigore Sălceanu, Carol Blum, Gheorghe Coriolan, N. Constantinescu-Pană, Stavru Tarasov, Onorius Mironescu, Vasile Neacsu, Ion Morozow, Ion Vodă.

Urmare a prestigiului căștigat, liceul a fost gazda unor importante acțiuni de nivel național și internațional: Olimpiada Balcanică de Matematică (1991); Olimpiada Națională de Matematică (1993); Olimpiada Națională de Informatică (1993), mult apreciate de personalități din țară și de peste hotare.

Această lumină de spirit și educație, care poartă numele domitorului român atotstăpânitor, Mircea cel Bătrân, s-a constituit ca o veritabilă "cetate a românilor" în ținutul Dobrogei.

Încă de la început, Liceul "MIRCEA CEL BĂTRÂN" își căștigă un prestigiu aparte în peisajul de cultură dobrogean, alături de societățile "Mihai Eminescu" și "Liga

pentru propăsire a Dobrogei".

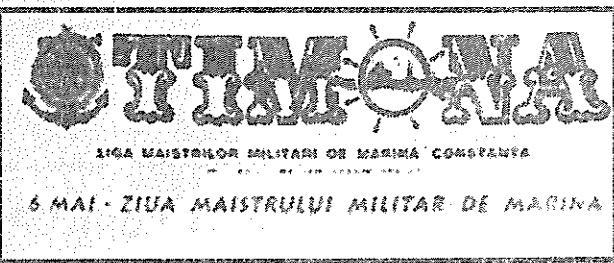
Pătruns de mareea importanță a școlii, pentru propăsirea spirituală a unui popor, reputatul profesor de istorie, Gh. Coriolan, a depus mari eforturi în dezvoltarea Liceului "MIRCEA CEL BĂTRÂN" pe care mai apoi l-a condus, încheiând aici un centru de polarizare integrală a energiilor creațoare.

În anii când monarhii inspectau școala - Regele Carol I a făcut-o de trei ori - ei au avut mereu cuvinte de laudă. La fel ministrii Spiru Haret și C. Angelescu.

De asemenea, pe timpul războaielor mondiale, cadrele didactice, elevii, mai cu seamă cercetașii din Cohorta "Ovidius", au slujit patria cu demnitate și spirit de sacrificiu, mergând până la jertfa supremă.

Manifestările dedicate centenarului - programate în perioada 24-26 mai 1996 - includ și redactarea monografiei, cuprinzând un complex dicționar de personalități. De asemenea, conține importante referințe în domeniul istoriei învățământului dobrogean. Pe de altă parte, acoperă o cerință sufletească a generației care, având fericirea sărbătoririi Centenarului, a dorit și a realizat o carte prin care să aducă prinosul de recunoștință acelora care au fost profesorii sau elevii "Templului" nostru cultural. Ea conține, totodată, efortul întru zidirea spirituală față de urmași, aici, la Portul Euxin.

Profesor Ion FAITER

6 MAI - ZIUA MAISTRULUI MILITAR DE MARINĂ

Corpul maistrilor militari de marină a aniversat, la 6 mai 1996, 87 de ani de existență. Festivitățile din acest an au fost găzduite de Școala Militară Maiștri de Marină. A fost evocată semnificația momentului sărbătorit și au fost acordate diplome de merit.

Momentul aniversar a fost ales și pentru lansarea primului număr al publicației "TIMONA" editată de Liga Maistrilor Militari de Marină. "TIMONA" își propune să fie "jurnalul de bord al echipajului format din profesioniști ai mării, care activează pe o navă alegorică pe bordajul căreia stă scris "ONOARE - DEMNITATE - SACRIFICIU", afirmă M.M.Pr. Dumitru MIHAILOSCU, redactorul șef.

Redacția revistei "MARINA ROMÂNĂ" salută apariția noii publicații marinărești, urând "TIMONEI" - "VÂNT BUN DIN PUPAI".

Căpitan Costel SUSANU

FĂRĂ MOTOR, FĂRĂ ELICE, FĂRĂ CÂRMĂ

Submarinele silentioase și foarte rapide care nu au motor și nici alte piese mobile, nu mai aparțin de domeniul științifico-fantasticului, datorită propulsiei magneto-hidrodinamice (MHD).

În ultimii ani cercetarea supraconductibilității a înregistrat un important progres, deschizând noi perspective asupra propulsiei MHD. Americanii au demarat în anii '80 un proiect de cercetare pentru realizarea unui submarin silentios, folosind acest gen de propulsie. Pe lângă discreție, aceasta oferă posibilitatea teoretică de a se obține viteze foarte mari cu un randament energetic bun deoarece dispar piesele mecanice supuse frecării (inclusiv cârma), ameliorându-se totodată performanțele hidrodinamice ale navei. Japonezii au lansat un important program experimental civil, finanțat de mari societăți private.

Până acum au fost identificate patru tipuri de propulsoare MHD: conductive cu aplicare externă, conductive cu aplicare în tunel (care traversează nava), inductive cu aplicare externă și inductive cu aplicare în tunel.

Propulsia inductivă are avantajul de a elibera electrozi, deci fără coroziune, fără electroliză și fără bule de gaz (care pot fi detectate) însă este greu de utilizat; pentru a schimba viteza navei, de exemplu, trebuie modificată frecvența câmpului magnetic, ceea ce duce la scăderea randamentului energetic. Folosind propulsia conductivă se poate controla ușor câmpul magnetic și cel electric (viteza navei), dar are dezavantajul apariției electrolizei. Comparând modurile de aplicare a câmpurilor (extern sau în tunel) se constată că în cazul aplicării în tunel, randamentul energetic poate ajunge până la 85%, ecranându-se totodată semnalul electromagnetic emis de câmpurile electrice și magnetice folosite.

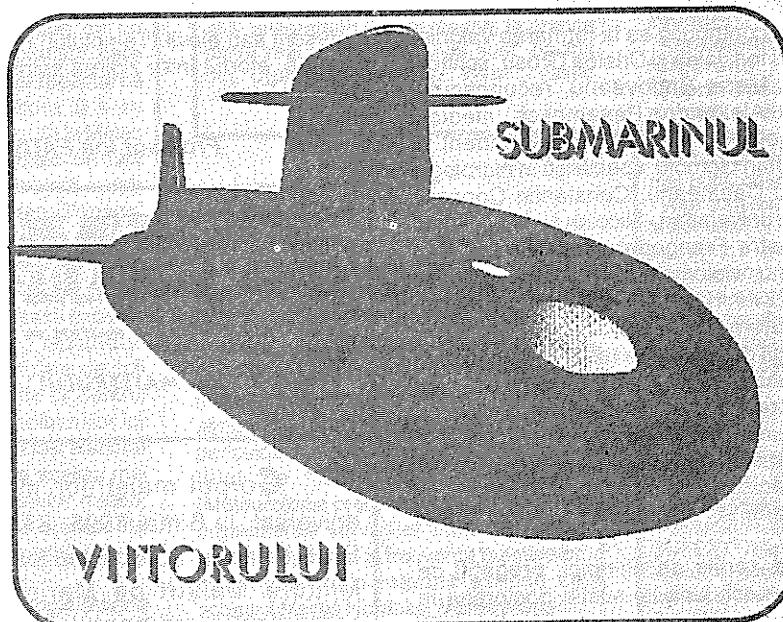
Marile submarine lansatoare de torpile măsoară aproximativ 200m în lungime și 15m în diametru, atingând viteze de peste 20 de noduri. Un propulsor MHD adaptat la un astfel de submarin ar avea un canal interior de 10m lungime și 1m diametru, dezvoltând o putere propulsoare de mai multe zeci de megawatti.

Problemele tehnice întâmpinate în proiectare se referă mai întâi la construirea magneților supraconductori, care trebuie să fie suficient de puternici și suficient de ușori. În plus toate materialele supraconductoare trebuie ținute la temperaturi foarte scăzute ceea ce implică crearea unui circuit de răcire cu heliu lichid precum și a unei izolații termice foarte bune. Propulsorul MHD de conductivitate emite un zgomot specific datorat emisiei de bule. Câmpul electric format duce la apariția fenomenului de electroliză (disocierea apei de mare în hidrogen, oxigen și clor-datorită sării). Trebuie urmată eliminarea acestor bule din stadiul incipient

sau utilizarea unor dispozitive care să le facă indetectabile. Tot pentru protejare se intenționează echiparea cu un ecran electromagnetic.

În principiu nici una dintre aceste dificultăți nu este de netrecut, în sprijinul realizării propulsorului MHD venind și descoperirea în anul 1986 a unor supraconductori ce funcționează la temperaturi mai ridicate, care sunt și mult mai ieftini. Înțînd cont de aceste elemente precum și de amplierea cercetărilor în domeniu, momentul când submarinele și vedetele cu propulsor magneto-hidrodinamic vor fi operaționale, nu este prea departat.

**Locotenent-inginer
Alexandru BĂRĂITĂREANU**

FENOMENUL "SLANG" ÎN MARINA BRITANICĂ

Majoritatea grupurilor sociale își elaborează, în timp, un cod intern de comunicare prin limbaj care duce la formarea și dezvoltarea unor relații familiare, dezinhibate între membri. Acest cod, cunoscut la noi sub denumirea de argou, iar în țările anglofone ca fenomen "slang" nu poate să lipsească tocmai din limbajul militarilor în general și al marinilor militari în special. Vă prezentăm o selecție a acestor expresii, extrase din "Dicționarul de argou al limbii engleze", recent apărut. Pe lângă semnificația uzuială, pentru amuzament, transcriem în paranteză, la unele expresii și traducerea literară.

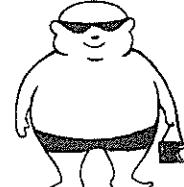
- Anchor clanker - marin;
- Anchor faced - marin care se supune fără crăciune tuturor regulilor;
- Angels - puncte neidentificate de pe ecranul unui radar (ingeri);
- Awkward-squad - recruti neinstruiți (detasament penibil);
- Baby-bear - polițist la începutul carierei (ursuleț);
- Bachelor's buttons - nasturi prinși de haină cu ajutorul unui chibrit sau ac (nasturii burlacului);
- Bacon - polițist (slăinător);
- Barrack stanchion - marin de uscat (stâlp de cazarmă);
- Big drink - Oceanul Atlantic (marea băutură);
- Big gun - ofițer cu poziție importantă (pușcă mare);
- Big Lizzie - transatlanticul "Queen Elizabeth";
- Blue boys - polițiști (băieții albaștri);

- Butterfly boy - Casanova (băiatul fluture);
- Cab - distrugător sau elicopter cu armament antisubmarin (taxi);
- Concordsky - avionul rusesc TU-144;
- Clobberer - submarinul "Conqueror", după scufundarea navei amiral argentiniene "General Belgrano", în timpul războiului din Insulele Falkland (Malvine);
- Conkers - avionul supersonic "Concorde";
- Crunchie - soldat infanterist;
- Day when the eagles flies - zi de salariu (ziua când vulturii zboară);
- Dry list - lista cu ofițerii de marină trecuți pe uscat (lista uscată);
- Fly boy - pilot militar;
- Fruit salad - colecție de medalii și decorații purtate la o paradă militară (salată de fructe);
- Jungly - ofițer de marină;
- Kiwi - neozeelandez;
- Land crab - marină retras din activitate (crab de uscat);
- Leaf - permisie (foaie);
- Legoland - Cartierul General al Flotei Britanice;
- Little Rome - Liverpool (mica Româ);
- Loot - locotenent;
- Mama-bear - polițistă (ursoaică);
- Mustang - ofițer promovat pentru merite deosebite;
- Nasho - serviciul militar obligatoriu;
- On the roof - submarin la suprafață (pe acoperiș);
- Outside - viață din afara armatei, "civilie" (afară);
- Over the hill - absent nemotivat de la apel (peste deal);

- Polaroids - marinari din echipajele submarinelor "Polaris";
- Pongo - englez;
- Puddle - mare, ocean (băltoacă);
- Rabbiter - marină contrabandist;
- Rabbit run - descindere pe uscat a marinărilor (fuga iepurilor);
- Radar king - ofițer specialist în radiolocație (regele radarului);
- Redland - fosta U.R.S.S. (ținutul roșu);
- Redlegs - artilieri (picioare roșii);
- Regs - regulamente;
- Roaring forties - zona cuprinsă între 40° - 50° latitudine sudică, cu cele mai mari furtuni din Atlantic;
- Royal machine - infanterist din marina regală;
- Salt - marină, lup de mare (sare);
- Sarge - sergent;
- Scrambled eggs - decorațiile de pe uniformă (omletă cu jumătă);
- Sitter - submarin inamic surprins la suprafață;
- Squeeze off a fish - a lansa o torpilă (a da drumul la pește);
- Stalin's barrel organ - lansator de rachete de 122 mm (orga lui Stalin);
- Step out - a se catapulta (a păsi afară);
- Toms - soldați în regimentele de paracuștiști;
- Top brass - ofițeri superiori;
- Triple A - artilerie antiaeriană;
- Typewriter - mitralieră (mașină de scris);
- Weekend warrior - rezervist (războinic de weekend).

Căpitan Costel SUSANU

LA SCĂLDAT... cu Ananie Gagniuc.

Amintindu-mi de Creangă, dacă tot a început sezonul estival, am început să umblu creanga pe litoral la... scăldat. (Că baie nu fac decât când este apă caldă!). Pentru a-mi

face un pic de curaj să intru în mare am luat, ca bătrâni lupi de mare, 100 de... rom. Traversez plaja unde câteva fătuici își făcea pielea precum cafeaua, la nisip, și mă arunc în valuri până la doi metri. De târm, bine-nțeles! Dau cu nasul de fundul mării, în timp ce valurile îmi acoperă, din când în când, spatele. Trag și două înghițituri de apă sărată, dar e mai bun romul... Fuga înapoi, la bar, unde mai iau 100 de rom. Ei, acum da! Intru în apă până la genunchi, genunchii îmi tremură... Le-o fi frig. Lângă mine apare o Tânără îmbrăcată cu o pălărie de paie și o panglică violetă, aşa, ca o dungă pe la mijloc. Din câtă sudeză știu, înțeleg că mă întrebă dacă știu să înnot, mai ales dacă-mi arată cu brațele și corpul ei felin stilul delfin. "Romano?" mă interoghează blonda. "Nu, doar bronzat", îi răspund și mă uit la apa mării, gândind să mă arunc la ea. Tânără mi-o ia înainte și dispără în valuri lăsând în urmă un sijă parfumat, lese, undeva, în larg, ca Afrodita din spuma mării și strigă la mine: "Help! Help!" Fulgerător îmi vine în minte umorul englezesc și-i strig: "Mai bine ai învăța să înnoji decât limba engleză!". Simt că trebuie să o ajut și, ca să îmi fac curaj, merg la bar și mai trag 100 de rom. Mamă, ce curaj am

acum! Fuga la malul mării, unde nu se mai vedea decât pălăria domnișoarei, cu panglica violet împodobită plutind în voia valurilor. Fac un salt cu capul înainte și încep să feresc apa cu brațele, să-jung căt pot de repede la persoana cu cetățenie străină, aflată în pericol de înec. "Ajutor!" strigă ea când iese la suprafață. "Ce fel de ajutor dorîți, domnișoară? Ajutor de somaj, ajutor social, de boală?". Mă privește cu ochii ei pătrunzători și citeșc în ei o infinită dezamăgire. Îmi aruncă, odăță cu privirea, câteva vorbe "de bine", în cea mai curată limbă românească, de s-ar fi îndrăgostit pe loc de ea și George Pruteanu, și Șerban Iliescu, poate chiar și Nicolae Manolescu: "Hai, caramba de-aici drogatule, credeam că am cu cine să fac și eu o aventură la mare, din prima zi! Dar văd că... roiu!".

Las, rușinat, privirea în jos, dar nu zăresc nimic, din cauza apei. Și plec la marginea de drum... pomul copă și omul bun... Plec fredonând și melodia "Fetele de la malul mării" să-jung până seara acasă, că mi-a zis nevasta că-s tură de noapte.

De cum intru în casă și încep a povesti soției cum am umblat, ce-am băut și cum am refuzat total o posibilă aventură amoroasă, la care dânsa mi-a replicat:

"Vezi, bărbație, unde duce băutura!".

PRET 500 LEI